

Roihuvuoren seurakunnan lehti

Kiikari

2010

Joulukuu

Lehti

joka kertoo alueen
ihmisistä ja uskon
salaisuudesta

Levitetään valoa!

Kiikarissa

Sinä olet arvokas

VIIME AIKONA KIRKKOLAIVA on keikkunut ennen kokemattomassa myrskyssä. Kirkolta on edellytetty isoja ratkaisuja ja uusia linjauksia nopeasti. Vanhalle organisaatiolle ominaista harkitsevuutta ja hitautta on arvosteltu. Aikaa on vienyt sen pohdiskeilu, mitkä asiat ovat muuttuvia ja mitkä muuttumattomia. Näistä asioista kaikki eivät ole olleet samaa mieltä. Eteenpäin on kuitenkin päästy.

Kirkko on arvoyhteisö, mutta vielä enemmän armon yhteisö. Se on vaikuttanut yhteiskuntamme arvoperustan muotoutumiseen jo satojen vuosien ajan. Kun kirkon ja sen uskon merkitystä arvioidaan, kannattaa ottaa käyttöön tarpeeksi laaja perspektiivi. Voimme esimerkiksi miettiä, miksi Pohjoismaat asettuvat toistuvasti kärkisijoille, kun kansainvälisissä tutkimuksissa arvioidaan yhteiskuntia tasa-arvon toteutumisen ja vaikkapa naisten ja lasten aseman kannalta.

Myös meillä Suomessa yhteiseen tajuntaan on iskostunut käsitys jokaisen ihmisen mittaamattomasta arvosta. Sen pohjalla voimme kuulla Jeesuksen opetuksen: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Tehkää ihmisille niin kuin toivoisitte heidän tekevän teille. Ihannetta ei ole aina saavutettu, mutta suunta ja yhteinen tavoite on ollut tiedossa.

Kristinuskon pelastuskäsitys on tasa-arvoinen. Rippikoulussa ulkoa opeteltavassa pienoisevankeliumissa sanotaan Jumalan rakastaneen maailmaa niin, että hän lähetti ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi hukkaan. Armo ja arvo kuuluvat kaikille.

Myös Roihuvuoren seurakunnassa me seurakuntalaiset, työntekijät ja juuri valitut vastuunkantajat pyrimme rakentamaan kotiseurakunnasta lämmintä yhteisöä, joka ei jätä ketään ulkopuolelle.

Uudessa Kiikarissa kerrotaan erilaisista adventin ja joulun ajan tilaisuuksista. Ne järjestetään siksi, että mahdollisimman moni pääsisi kokemaan yhteyttä ja iloa suuren juhlan läheisyydessä.

Suhtaudun seurakuntamme tulevaisuuteen toiveikkaasti. Olemme yhdessä matkalla kohti valoa ja Jeesus-lapsen syntymäjuhlaa. Uuden kirkkovuoden alkaessa tahdon kiittää teitä joikaista kuluneesta vuodesta ja toivottaa rauhaa ja Jumalan siunausta kaikkiin koteihin.

Timo Pekka Kaskinen
päätoimittaja, kirkkoherra

Helsingin kaupunki

Kaupunginjohtaja Jussi Pajunen ja hänen puolisonsa Jaana Pajunen aloittavat adventin ajan Laajasalon kirkolla.

Traditiot luovat yhteyttä

Helsingin kaupunginjohtaja Jussi Pajunen ja hänen puolisonsa Jaana Pajunen suuntaavat ensimmäisenä adventtisunnuntaina Laajasalon kirkkoon laulamaan Hoosianna-hymniä. Perheen joulunaikaan kuuluu monia traditioita.

Adventtisunnuntain aattona Pajusten kotiin kokoontuu joukko jännittyneitä lapsia. Mukana on sukulaisia ja naapurin lapsia. He kaikki odottavat hetkeä, jolloin joulukaappi avataan.

– Joulukaappi sisältää kaikki joulukoristeemme, Jaana Pajunen kertoo. – Jokaisella esineellä on oma tarinansa. Adventtisunnuntain aattona joulukoristeet ja adventtikynttilät otetaan esille. Sitten syödään pipareita ja kakkua. Siitä alkaa juhla-aika.

– Ensimmäisen adventtisunnuntain messu on meille hyvin tärkeä, Jaana Pajunen kertoo. – Virsilä on vahva merkitys sanoman välittämisessä. Juhla-aika alkaa virrestä Avaja porttis, ovesi. Hoosianna-hymiin on hyvä yhtyä seurakunnan kanssa. Joulun on minulle ilon ja armon juhla

Pajusten viisi lasta ovat kaikki

jo aikuisia. Joulunaika tuo läheiset yhteen.

– Meillä on niin laaja suku, että emme voi kokoontua kaikki yhteiselle aterialle. Jouluyönä sukulaiset saapuvat joulukahveille meidän kotimme.

Yhteisiin hetkiin kannatta panostaa

Jaana Pajunen on ammatiltaan psykoterapeutti. Työssään hän on tekemisissä lasten ja erilaisten perheiden kanssa.

– Olen huomannut, miten tärkeitä traditiot ovat perheiden yhteyden kannalta. Kirkolla on lyömätön asema tällaisen yhteisöllisyyden ylläpitäjänä. Kirkkovuosi tarjoaa tähän mahdollisuuksia ympäri vuoden. Perheiden yhteisiin hetkiin kannattaa satsata. Vuosien jälkeen voi nähdä, millaista hedelmää se kantaa.

Omassa kodissaan hän on pyrkinyt pitämään yllä arjen ja juhlan vuorottelua.

– Lapset sitten aikanaan luovat omat traditionsa. On mielenkiintoista nähdä, jatkavatko he kodin perinteitä jossain muodossa.

Joulun aikaan liittyy paljon tunteita ja muistoja läheisistä ja rakkaista ihmisistä.

– Kun elämässä on surua ja murhetta, yhteenkuulumisen merkitys korostuu. Nekin läheiset, jotka ovat jo lähteneet tästä elämästä, voivat olla mukana muistoissa. Ehkä voimme vuorostamme jatkaa niitä hyviä perinteitä, joita he ovat luoneet.

Anna-Mari Kaskinen

Kiikari
2010

Roihuvuoren
seurakunnan lehti

Toimitus
Tulisuontie 2
00820 Helsinki
p. 09 2340 5700
fax. 09 2340 5701

Päätoimittaja
Timo Pekka Kaskinen
p. 09 2340 5700

Toimitussihteeri
Johanna Luumi
johanna.luumi@evl.fi

Toimituskunta:
Anna-Mari Kaskinen,
Marko Anttila (nuoret ja kuvatoimitus),
Arja Vaulas (Laajasalon aluetyö),
Marko Mattila (Roihuvuoren aluetyö)
Päivi Meriläinen (lapset)

Ilmoitusmarkkinointi
Jaana Mehtälä
020 754 2309
040 509 4962
jaana.mehtala@kotimaa.fi

Kustantaja:
Kustannus-Osakeyhtiö
Kotimaa

Paino:
Suomen Lehtiyhtymä, Tuusula
2010

Jakelu:
Itella

**Seuraava Kiikari ilmestyy
kevällä 2011.**

Ennätysvilkkaat seurakuntavaalit

Marraskuussa pidetyt seurakuntavaalit osoittautuivat aikaisempia vaaleja vilkkaammiksi.

Roihuvuoren äänestysprosentti oli näissä vaaleissa noin 14 prosentin tuntumassa. Tämä on selvää nousua neljän vuoden takaisista vaaleista, jolloin äänestysaktiivisuus oli selkeästi alle kymmenen prosentin (8,9 prosenttia). Roihuvuoren seurakunnassa äänestäneiden kokonaismäärä oli näissä vaaleissa 2182 äänestäjää, kun se edellisissä, vuoden 2006 vaaleissa oli 1393 äänestäjää.

Näissä seurakuntavaaleissa 16-vuotta

täyttäneet saivat äänestää ensimmäistä kertaa. Roihuvuoren seurakunnassa äänioikeuttaan käytti 81 alle 18-vuotiasta seurakuntalaista. Heidän äänestysprosenttinsa kipu si 14,26:een, joka on seurakunnan yleistä äänestysprosenttia korkeampi.

Kirkkovaltuuston jäsenet vaihtuivat

Roihuvuoren seurakunnassa valittiin 14 seurakuntaneuvoston ja viisi yhteisen kirkkovaltuuston jäsentä. Kaikki yhteiseen kirkkovaltuustoon valitut ovat uusia jäseniä. Myös seurakuntaneuvostoon valittiin kuusi uutta jä-

sentä: Minna Ananin, Pertti Araviita, Kecia Salmenkari, Inka Salo, Wiking Vuori sekä suurimman ääriyöryyn saanut Miialeena Pärssinen Marjaniemestä.

Seurakuntaneuvosto tutuksi

Uudet seurakuntaneuvoston jäsenet roihuvuorelaiset Inka Salo ja Wiking Vuori ovat molemmat alle kaksikymppisiä opiskelijoita, joihin pääsemme tutustumaan paremmin tämän lehden nuorten aukeamalla. **Pertti Araviidan** ajankohtainen kolumni on luettavissa lehden takasivulla ja **Ville Salosen** jouluun pääsemme tutustumaan sivulla 6.

Marko Anttila

Yhteiseen kirkkovaltuustoon valitut:

KOPPONEN Lauri

PÄRSSINEN Miialeena

SALMENKARI Kecia

TERÄMÄ Juha-Matti

VUORI Wiking

Ehdokkaiden kuvat:
Veikko Nurminen/Fotonipa

Seurakuntaneuvostoon valitut:

ANANIN Minna

ANNALA Jukka

ARAVIITA Pertti

JOKIPALTIO Hannu

KOPPONEN Lauri

LAITILA Marjatta

MUURINEN Seija

NYROOS Kauko

PÄRSSINEN Miialeena

SALMENKARI Kecia

SALO Inka

SALONEN Ville

TERÄMÄ Juha-Matti

VUORI Wiking

Roihuvuoren seurakunnassa nuorten äänestysprosentti kohosi yleistä äänestysprosenttia korkeammaksi.

Seurakuntavaalit 2010
Ensimmäinen kerta.

www.helsinginseurakunnat.fi/roihuvuori

Diakonissa Anna-Liisa Kangas:

Joulumieli kuuluu kaikille

Joulun aikaan diakonian vastaanotolla käy tavallista enemmän väkeä. Seurakunta on varautunut auttamaan.

– Joulunajan avustuksiin meillä on hiukan tavallista enemmän rahaa käytössä. Cantiamo-kuoron 25-vuotisjuhlakonsertissa kerätään varoja diakoniatyölle, myös seurakunnan kutomakerho ja Lions club ovat perinteisesti auttaneet meitä taloudellisesti, diakonissa Anna-Liisa Kangas kiittää.

Hän työskentelee Roihuvuoren seurakunnassa erityisdiakoniatyön projektissa, jota Helsingin seurakuntayhtymä tukee.

Seurakunta tarjoaa avun tarvitsijoille lähinnä ostokortteja, joilla voi lähikaupasta hankkia ruokatarvikkeita.

– Joulun aikaan haluamme tukea erityisesti perheitä. Kotien rikkinaisyys on käsin kosketeltavaa. Asiakkainamme on myös perheitä, joissa lapset on jouduttu ottamaan huostaan.

Diakoniatyön peruseriaatteena on auttaa niitä, joita muut eivät auta.

– Pyrimme paikkaamaan ”systeemiin” jääneitä aukkoja. Ruoka-avun lisäksi saatamme harkinnanvaraisesti auttaa esimerkiksi ihmisiä, jotka eivät selviä veloistaan.

Kaikilla ei ole yhtä hyviä eväitä elämään

– Olen huomannut, että diakoniatyö saattaa herättää joissakin ih-

Marko Anttila

Diakonissa Anna-Liisa Kangas on tuttu näky Roihuvuoren ostarilla.

misissä katkeruutta. Ajatellaan, että kukin olkoon itse vastuussa elämästään, Anna-Liisa Kangas pohdiskelee.

– Ihmisellä voi kuitenkin olla monta syytä sille, miksi hän joutuu hankalaan tilanteeseen. Täytyy ymmärtää, että kaikilla ei ole samantaisia lähtökohtia mistä ponnistaa. Olen aikaisemmin työskennellyt myös vankien parissa ja olen huomannut, että usein taustalla on supulpolvien kierre: vanhemmat eivät

ole voineet tarjota lapselle sitä mitä tämä eniten tarvitsisi.

Päihdeongelma johtaa moniin muihin ongelmiin. Asunnosta saat- taa tulla häätö. Roihuvuorenkkin alueella on ihmisiä, joilla ei ole vaki- naista asuntoa, he nukkuvat tutta- viensa ”nurkissa.” Tukiasuntoja on tarjolla, mutta niihin päästäkseen on sitouduttava raittiuteen.

Anna-Liisa Kangas korostaa, että diakoniatyö on pitkäjänteistä työtä. Suurimpia iloja on nähdä, että joku

on noussut vaikeasta ja hallitsema- tomasta elämäntilanteesta normaaliin, itsenäiseen elämään.

Viime aikoina hän on saanut ko- kea tällaista iloa erään pitkäaikaisen asiakkaani raitistumisen myötä.

– Silloinkin ajattelen usein oleva- ni vain renkaana ketjussa: joku toi- nen on aloittanut auttamistyön tä- män ihmisen elämässä jo kauan en- nen minua, ja nyt saan nähdä työn tuottavan tulosta.

Anna-Mari Kaskinen

Anna-Liisa Kangas järjestää yksinäisille, kodittomille, varattomille ja päihdeongelmaisille perinteisen joulujuhlan Laajaran- nassa 21.12. Siellä syödään hyvä jouluaateria ja hiljennytään joulun sanoman äärelle. Tilaisuuteen on toivotaan ennakkoilmoittautumista. numeroon: 09 2340 5778.

Joulun sanomaa on tarjolla myös Katulähetyksissä lau- taina 18.12. klo 18 Roihuvuo- ren kirkon kappelisalissa.

Jos haluat tukea seurakun- tamme alueella asuvia varat- tomia, ota yhteyttä Anna-Liisa. Kangas@evl.fi

Roihuvuoren Martat kokoontuvat kirkolla

Roihuvuoren Martat on perustettu silloiseen nuoreen Roihuvuoren lähi- öön vuonna 1959.

Tuolloin innostuneet naiset perus- tivat marttakerhon, jossa sai viettää vapaa-aikaa yleishyödyllisten asi- oiden parissa. Kotitalousneuvon- tajarjestönä martat ovat aina an- taneet neuvontaa. Periaatteena on, että Martat toimivat aina ajan hen- gessä.

Martat ovat kokoontuneet Roi- huvuoren kirkon tiloissa kirkon rakentamisesta saakka. Jokavuotinen perinne ovat joulumyyjäiset, jos- sa itse valmistettu lanttulaatikko ja herkulliset joululeivonnaiset lei- vonnaiset myydään hetkessä.

Marko Anttila

Martat toivottavat kaikki terve- tulleeeksi mukaan toimintaansa. Ko- koontumiset Roihuvuoren kirkon seurakuntasalissa joka toinen maa- nantai klo 18 alkaen 17.01.2011.

Marttojen jouluvinkit:

JOULUN JUURESKIUSAUS (8 annosta, a 200g)
3 perunaa
2-3 porkkanaa
½ juuriselleriä
½ lanttua
4 dl ruokakermaa
1 ¼ tl suolaa
2 tl kanellia
1 tl kardemummaa
½ tl inkivääriä
½ tl mustapippuria
1 rkl siirappia
Vuoan voiteluun:
1 tl voita
Pinnalle:
1 rkl voita ja ½ dl korppujauhoja
Kuori ja raasta juurekset karkeaksi raasteeksi monitoimikoneella. Voi- tele laakea uuni vuoka ja levitä sii- hen juuresraasteet. Sekoita ruoka- kermaan suola, kaneli, kardemum- ma, inkivääri, mustapippuri ja sii- rappi. Kaada maustettu ruokaker- ma juuresraasteen päälle. Ripotte- le pinnalle korppujauhoja ja muuta- ma voinokare.
Kypsennä 175-asteisessa uunissa noin tunti.

MAKEA JOULULIMPPU (2 limppua)
50g hiivaa + ¼ dl haaleaa vettä
½ l piimää
2 ½ dl siirappia
1 rkl hienonnettua pomeranssin kuorta
½ rkl fenkolaa tai kuminaa
1 rkl suolaa
7 ½ dl vehnä jauhoja
7 dl ruisjauhoja
Voiteluun:
½ dl haaleaa vettä
½ rkl siirappia
Liuota hiiva pieneen vesitilkkaan. Mittaa siirappi ja mausteet kat- tilaan ja kiehauta. Kaada kuuma mausteseos piimän joukkoon. Li- sää suola ja hiivaseos. Alusta jauhot taikinaan vähitellen ja jatka alus- tamista kunnes taikina on notke- aa. Taikina saa jäädä pehmeäksi. Kohota taikina kaksinkertaiseksi (noin 45 min) lämpimässä paikas- sa. Kumoa taikina leivinpöydälle ja jaa se kahteen osaan. Leivo taiki- nasta kaksi limppua. Kohota limput hyvin (noin 1 tunti) ja pistele ne. Paista uunin alimmalla tasolla 175- asteessa noin 35 min. Voitele limp- puja siirappivedellä muutaman ker- ran paistamisen aikana. Joululim- put säilyvät kauan tuoreina.

LASIMESTARIN SILAKAT
n. ½ kg silakoita
punasipuli
porkkana
tuoretta inkivääriä
mauste- ja valkopippuria
rouhittuna
sinapinsiemeniä
Mausteliemi:
2 dl vettä
1 dl etikkaa
1 dl sokeria
Perkaa silakat fileiksi. Leikkaa reu- nat ja poista selkäevä. Lado kalat leikkuulaudalle nahka alaspäin ja ripottele reilusti suolaa päälle ja kohtuullisesti mauste- ja valkopip- puria, mieluiten myllystä. Rullaa kerros silakoita purkin poh- jalle pystyyn. Lisää sipulirenkaita, porkkanaviipaleita, inkiväärin pa- lasia ja sinapinsiemeniä päälle. Taas kerros silakkarullia ja jne. Kaada keitetty ja jäähdytetty maus- teliemi purkkiin. Anna maustua pari päivää.

Anne Kärki
Roihuvuoren Marttojen
puheenjohtaja

Henkilöstöuutisia

Kappalai- nen **Marko Mattila** jäi marras- kuusta läh- tien vuo- den virkavapaalle ja siirtyi sairaalapa- pin tehtäviin. Mattila kiittää seurakun- talaisia kymmenestä työvuodesta Roi- huvuoren seurakunnassa.

Pastori **Paula Pakarinen** toimii Roi- huvuoren alueen kap- palaisena. Yksi kap- palaisen

vaativa ja aikaakin vievä työtehtävä on osallistua Roihuvuoren kirkon mit- tavan remontin suunnitteluun. Roihu- vuoren kirkon pitkäkestoinen remonti käynnistyy syksyllä 2011.

Syksyn Kiikariin oli lipsahtanut vir- he: Sotalapsi -artikkelissa kerrottiin, että sotalapsia oli Ruotsissa 7 000– 8 000 kpl, oikea luku on 70 000–80 000 lasta. Toimitus pahoittelee.

Kutojat antoivat seurakunnalle arvokkaita lahjoja

Roihuvuori

Roihuvuoren seurakunnan kutomakerho halusi keväällä muistaa 40 vuotta täyttävää kirkkoa lahjalla. Seurakunnalla on ollut käytössä rippikoululaisten leirijumalanpalveluksissa hyvin vanhat alttariliinat ja syntyi idea, että kutomakerholaiset lahjoittaisivat uudet alttariliinat rippikoululeirejä varten. Nyplääjät muistivat kirkkoa taidokkaasti koristellulla kastemekolla.

– Halusimme antaa lahjan, joka palvelisi erityisesti lapsia ja nuoria, kertoo kutomakerhon yhteyshenkilö Eevu Honkala.

Kerholaiset hankkivat kankaat, ne leikattiin yhteistyöllä, ja niin työ saatiin alulle. Useampi kerholainen osallistui kankaiden päärmeiden tekemiseen, ne ommeltiin reikäompeleella. Kerholaisten käsityönä syntyi kaksi sarjaa alttariliinoja, joissa ovat kaikki liturgiset värit. Liinojen päätyihin kerholaiset kirjailivat muun muassa kyyhkysen ja orjantappurakruunun. Vihreässä alttariliinassa on Roihuvuoren seurakunnan logo, jossa on vene.

Pitsinnyplääjien taidonnäytteitä

Koska pitsinnyplääjät eivät päässeet osallistumaan liinojen tekemiseen, heissä heräsi toive tehdä vauvojen kastemekko koko seurakunnan käyttöön. Kastemekon lisäksi lahjoituksena saatiin kaksi kaste-liinaa ja vauvalle kaunis myssy. Ne on tarkoitettu kaikkien seurakuntalaisten käyttöön ja niitä voi lainata ottamalla yhteyttä seurakuntatoimistoon tai ottamalla asian puheeksi kastavan papin kanssa.

– Käytin kastemekon pitseissä Rauman pitsinnyplääjien mal-

Pitsinnypläys vaatii taitoa ja kärsivällisyyttä.

lia, pitsinnyplääjien vetäjä **Kerttu Hanski** kertoo.

Aktiivista kerhotoimintaa

Kutomakerho kokoontuu torstaisin kello 13–16 Lumikintie 5:n kerhuhuoneessa. Kerhotapaamisissa tehdään yhteisiä kerhotöitä, luodaan loimia sekä pidetään opetustuokiota. Kerholaiset tekevät myös retkiä. Nyplääjät kokoontuvat tiistaisin kello 15–20.

– Kutomakerho järjestää myyjäiset syksyisin ja keväisin. Kaikki käsitöistä kiinnostuneet, ovat tervetulleita tutustumaan kutomakerhoon, Eevu Honkala painottaa.

Lily Karoliina Luukkanen kastettiin uudessa kauniissa kastemekossa. Kummin tehtävän sai Ria Rantanen. Mekkoa voi lainata seurakunnasta kastejuhliin.

Nypläävä lotta Aili Niemistö 90-vuotispäivän kynnyksellä

Myös joulukuussa 90 vuotta täyttävä lottaveteraani **Aili Niemistö** osallistui pitsinnyplääjien antaman lahjan tekemiseen. Ailin kiinnostus harrastukseen syntyi pitsityönäyttelyssä 1972.

– Näyttelyn töiden tekijä oli viidenkymmenen vuoden iässä ja ajattelin, että jos tuon ikäinen pystyy nypläämään, niin kyllä minäkin vielä opin. Sittemmin tutustuimme ja ystävyys on jatkunut kaikki nämä vuodet, kertoo syntymäpäiväjuhliin odottava Aili.

Aili Niemistö on sitkeä lottave-

teraani; jo opiskeluaikanaan hän hoiti Seinäjoella sotapotilaita ja toimi myöhemmin terveysisarena Pohjois-Karjalan sotatoimialueella. Sodan loppuvaiheessa Aili työskenteli sotasairaalassa Sortavalassa ja muutti sieltä Pyhtäälle, jossa solmi avioliiton nyt jo edesmenneen miehensä kanssa. Perheeseen syntyi neljä tytärtä.

– Heidän myötäni olen saanut myös neljä vävyä, 11 lastenlasta sekä 8 lastenlastenlasta, Aili kertoo ylpeänä.

Vuonna 1977 perhe muutti Hel-

sinkiin, ja vuodesta 1978 asti Aili on ollut nyplääjäimestari **Kerttu Hanskin** opissa.

– Nyplääjäporukkamme aloitti harrastuksensa aikoinaan Itä-Helsingin kansalaisopistolla ja sieltä siirryimme Herttoniemen yhteiskoulun tiloihin Helsingin Työväenopiston aloittaessa toimintansa. Kertun jäädessä eläkkeelle emme halunneet luopua hänestä ja niinpä aloitimme toiminnan Roihuvuoren seurakunnan tiloissa, muistelee Aili yhteisiä vaiheita.

Ryhmästä on vuosien varrella

muodostunut osallistujille tärkeä naisten verkosto, jossa on voinut jakaa ilot ja surut.

Aili ja muut naiset haluavatkin kiittää Kerttua vuosien työstä ja Roihuvuoren seurakuntaa siitä, että heillä on ollut katto pään päällä kaikki nämä vuodet. Nyplääjiä on nykyään toistakymmentä, ja he kokoontuvat kerran viikossa.

– Nuorempia aloittelijoita toivotaan tervetulleiksi joukkoon, he vakuuttavat.

Eea Korhonen

Seurakuntapastori Riitta-Leena Sihvola luottaa joulun sanomaan

Riitta-Leena Sihvolan työt alkavat Roihuvuoren seurakunnassa juuri joulun alla, joulun, joka on tunnetusti papin kiireisintä aikaa. Aidoksi helsinkiläiseksi tunnustautuva Riitta-Leena siirtyy pastorin tehtäviin Nurmijärven seurakunnasta, jossa hän on toiminut ”maalaispappina” 7,5 vuoden ajan.

– Olen 51-vuotias pappi ja perheenäiti, luonnehtii Koskelassa asuva viiden lapsen äiti itseään.

– Kun valmistuin papiksi vuonna 2003, ensimmäisen paikan saaminen oli vaikeaa, kertoo Koskelassa asuva Riitta-Leena ja muistelee kuinka aloitti soittelun aakkosjärjestyksessä Helsingin seurakuntien kirkkoherroille – sitten Vantaan ja Espoon.

– Ensin soitin Agricolaan ja sitten Alppilaan, uusi Roihuvuoren aluetyöntekijä luettelee.

– Usean kymmenen puhelin jälkeen olin aivan voipunut. Mistään ei löytynyt töitä.

Kolmenkymmenen soiton jälkeen Riitta-Leena etsiskeli puhelinluettelosta jo lähikuntien numeroita.

– Mäntsälän kohdalla tärppäsi. Mäntsälän kirkkoherra **Mikko Seppälä** otti minut puhelun perusteella oikopäätä töihin.

Tämä hämmensi ja ilahdutti Riitta-Leenaa, joka tarvitsi vihkimystään varten papinviran.

Puhelun päätyttyä hän alkoi tutkia, millainen ajomatka Mäntsälään taitaakaan olla.

Hän oli tuolloin uuden edessä, kuten nyt siirtyessään uuteen työpaikkaan. Roihuvuori ei ole Riitta-Leenalle entuudestaan tuttu.

– Papin työ on kuitenkin hyvin sitouttavaa, työ myös juurruttaa hyvin paikkoihin, hän uskoo. Koskela ei ole kaukana Roihuvuoresta.

Riitta-Leena on elämänsä varrella tottunut muuttoihin ja uusiin paikkoihin sopeutumiseen. Hän on perheineen asunut niin Ruotsissa, Sveitsissä kuin Amerikassakin.

– On haaste aloittaa työ uudessa ympäristössä. Se on iso muutos elämässä, mutta se ei pelota.

Papiksi mutkan kautta

Riitta-Leena Sihvola ei alun perin suuntautunut papiksi. Hän opiskeli germaanisia kieliä ja tähtäsi kielten opettajaksi. Elämään tuli kuitenkin yllättävä käänne.

– 19 vuotta sitten kolmikuinen lapseni kuoli ja vaihdoin alaa, hän kertoo toteavalla ja rauhallisella äänellä kuten ihminen, joka on sinut itsensä kanssa.

Kesäpapin pestin päätyttyä Mäntsälän seurakunnassa Riitta-Leena etsi taas kartalta uutta reittiä: auton nokka suuntasi kohti Nurmijärveä.

Riitta-Leena kertoo, että työ Nurmijärvellä opetti hänelle paljon.

– Opin pappina tekemään työsäni kaikenlaista. Ei ole yhtään tehtävää, josta en olisi pitänyt.

Erityisesti Riitta-Leena sydäntä lähellä ovat hiljaisuuden retriitit, rippikoulut ja lapsi- ja perhetyö, josta tulee hänen toimialaansa Roihuvuoren seurakunnassa.

– Olin kymmenen vuotta kotiäitinä. Olen lapsirakas ja tottunut

Riitta-Leena Sihvola

Olennaiseen keskittyminen

Riitta-Leenan kalenteriin on jo merkattu lukuisia seurakunnan joulutilaisuuksia, niin hartauksia kuin saarna joulukirkkoon. Siitä huolimatta papilla on omakin joulul.

– Pappikin voi viettää omaa joulua perheen kanssa. Kirkkoon menisin, vaikka en työssä olisikaan.

Riitta-Leena haluaa keskittyä joulussa olennaiseen ja luottaa joulun sanomaan.

– Meidän perheelle sopii parhaiten pelkistetty joulu. Tehdään vain se, mikä on välttämätöntä.

Roihuvuoren uutukainen pastori pyrkii välttämään joulukiirettä ja ”hössötystä”.

– Päättavoite on se, että emme stressaisi. Joulu ei ole suoritus, vaan lahja. Se tulee, vaikka ei tekisikään mitään. Pääsanoma on se, että ”Teille on syntynyt Vapahtaja”.

Johanna Luumi

Oopperalaulajalle joulu on palvelemisen aikaa

Oopperalaulaja Ville Saloselle joulu merkitsee lukuisia konsertteja.

– Laulaminen on palvelemista. Joulun aikaan ihmiset haluavat hiljentyä joulun sanoma ääreen. Keskeistä ovat myös juhla-aikaan liittyvät mielikuvat ja muistot. Tässä kaikessa musiikilla on oma, tärkeä tehtävänsä.

Jouluna toivotaan tuttuja, perinteisiä joululauluja. Taas kaikki kauniit muistot, Oi jouluyö, En etsi valtaa loistoa, Sylviä joululaulu ja Varpunen jouluaamuna ovat esimerkiksi lauluista, joita halutaan kuulla yhä uudelleen. Osa suosikkilauluista ei ole varsinaisia yhteislauluja, koulutettu laulaja voi tuoda ne ihmisten ulottuville

Jouluna rakennetaan sukupolvien siltaa

Laajasalossa asuva Ville Salonen on kotoisin Porista. Usein hänet kutsutaan esiintymään entiseen kotikaupunkiinsa.

– Tänä vuonna minulla on siellä kaksi joulukonserttia. Toisessa esiinnyn orkesterin, Pori Sinfoniettan kanssa. Siinä konsertissa ohjelmistoon kuuluu myös joulu-

lauluja Ranskasta, Amerikasta ja Italiasta.

Toinen konsertti pidetään laulajalle perin tutussa paikassa, Länsi-Porin kirkossa. Tällä konsertilla on pitkät perinteet, mukana on myös lapsikuoro, jota Ville Salosen äiti johtaa.

– Tuntuu hyvältä, että näin joulun perinteet ja rakkaat laulut siirtyvät myös tuleville sukupolville.

Viime aikoina Ville Salosen yleisöön on kuulunut paljon lapsia.

Tänä syksynä hän on kiertänyt maata Kansallisoopperan kanssa esittämällä lapsille oopperamusiikkia, muun muassa **Atso Almilan** teosta Auringonkukat, joka kertoo **Vincent van Goghin** elämästä ja KadosKissa -lastenopperaa, jossa kuuluisia aarioita ja duettoja tehdään lapsille tutuksi teatterin keinoin.

Ville Salosen puoliso **Emriikka Salonen** on pappi ja oopperalaulaja. Kaksilapsisessa perheessä joulun aika merkitsee aikataulujen yhteen sovittamista.

– Pyrimme Emriikan ja poikiemme **Felixin** ja **Nooan** kanssa viettämään aikaa myös laajemman suvun kanssa, Porissa ja Helsingissä asuvien isovanhempien seurassa.

Joulu ja pääsiäinen liittyvät yhteen

Omassa kodissaan Ville Salonen kuuntelee **Johann Sebastian Bachin** jouluoratorion sekä klassista joulumusiikkia.

Sisälle joulun sanomaan hän pääsee joulukonserteissa.

– Kauden ensimmäisissä konserteissa ja laulutilaisuuksissa tunteet nousevat vahvasti pintaan. Jouluun liittyvät muistot ovat niin väkeviä, että välillä liikutun itsekin syvästi.

Erityisen paljon häntä koskettavat laulut, jossa sivutaan Marian kärsimystä.

– Joulu ei ole vain kaunis idylli. Jeesuksen syntymää ei voi ajatella irrallaan siitä tehtävästä, jota varten hän maailmaan tuli. Seimi ja risti ovat osa samaa kertomusta.

Esimerkiksi laulussa Neitsyt pikku poijuttansa äiti näkee pitkälle tulevaisuuteen. Pieni lapsi joutuu kantamaan koko maailman synnin.

– Jouluna haluan muistaa, että Jumala lähetti Jeesuksen kaikkien maailman ihmisten Vapahtajaksi. Se tuo jouluuni syvimmän merkityksen.

Anna-Mari Kaskinen

Laajasalossa asuva Ville Salonen valittiin juuri päättyneissä seurakuntavaaleissa Roihuvuoren seurakunnan seurakuntaneuvostoon.

Suntion joulu

Suntio Merja Mähönen on työskennellyt Roihuvuoren seurakunnassa 8 vuotta, mikä tarkoittaa, että hän on ollut töissä kahdeksana jouluna.

Aluksi Merjan neljä lasta harmitelivat tilannetta, mutta sittemmin he ovat sopeutuneet siihen, että äiti käy aattona kotona töiden välissä. Pienempinä työt saattoivat olla äitinsä mukana kirkolla auttamassa, mutta nyt teini-ikäisillä on jo omat menonsa.

– Itselleni joulu kirkolla on hieno juttu. Kaksi kertaa olen melkein joutunut olemaan poissa sairauden takia, mutta onneksi olen tervehdynyt jouluksi! Lapsena odotin joulupukkia, nyt odotan sitä, että pääsen jouluna töihin, Merja kertoo ja lisää, että tuki jouluaika on myös hurjan työlästä, mutta mukavan siitä tekee iloinen ja lämmin tunnelma.

– Kirkossa on paljon ihmisiä ja kynttilät palavat.

Merjan joulu alkaa ensimmäisestä adventtisunnuntaista.

– Minulla on tavallaan joulukalenteri, kun saan syyttää adventtikynttilöitä, Merja hymyilee ja mainitsee yhdeksi jouluaajan laulusuosikikseen 1. adventtina kaikuvan hoosiannan. Muita suosikkeja ovat perinteiset Heinillä härkien kaukalon ja erityisesti Enkeli taivaan, joita kuulee suosituissa Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksissa.

Laajasalon kirkon suntio Merja Mähönen toivoo, että hän saisi tänäkin jouluna olla töissä.

– Jouluaikana on muutenkin paljon ohjelmaa: koululaisten joulukirkkoja, konsertteja... Joulujuhlalla on aivan ihana ja aattohartaus todella suosittu, kirkko on aivan täynnä, Merja kuvailee.

Huolimatta siitä, että työmaalla

on paljon joulua, Merja laittaa aina joulun myös kotiinsa. Kummempia joulutoiveita ei ole, lumi tosin olisi mukavaa. Ja tietysti se, että tänäkin jouluna saisi olla töissä!

Hanna-Kaisa Hartala

Laajasalon Yliskylässä taloyhtiön asukkaat pitävät yhtä

Yhteisöllisyydestä arjen voimaa

Tänä yksilöllisyyttä korostavana aikakautena puhutaan paljon ihmisten yksinäisyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä. Hyvällä tukiverkostolla ja viihtyisällä asuinympäristöllä on positiivinen vaikutus yksilön hyvinvointiin.

Ihmisen perustarpeena pidetään johonkin yhteisöön kiinnittymistä. Alueellinen yhteisö luo parhaimmillaan viihtyvyyttä, turvallisuutta ja hyvinvointia kaikenikäisille.

Laajasalon Yliskylässä, yhdessä monista 1970-luvulla rakennetuista kerrostaloista, pidetään huolta muistakin kuin omista asioista. Yliskyläntie 7:n talossa asuu asuinpaikkaansa tyytyväisiä ihmisiä. Tämä kävi ilmi tutkiessani kyseisen taloyhtiön yhteisöllisyyttä opinnäytetyötäni varten. Naapurit tunnetaan, asukkaita tervehditään ja jotkut ovat vuosien varrella ystäväystyneet naapureidensa kanssa.

Keskuksena on piha

Yhteisöllisyyden sosiaalinen keskus on viihtyisä ja toimiva piha, jossa viihtyvät niin pienet lapset kuin iäkkäämpi väki. Pihan viihtyvyyttä lisäävät kauniit istutukset – aktiivisille viherpeukaloille siitä kiitos!

Yhteisöllisyys ilmenee taloyhtiössä sosiaalisena tukena, välittämisenä, vastavuoroisena toimintana mm. naapuriapuna, niin lastenhoidon kuin kaupassa käymisenä toisen puolesta, yhteistoimintana ja haluna järjestää ja osallistua taloyhtiön juh-

liin. Talkoita pidetään pari kertaa vuodessa, ja lenkkisauna lämpiää viikoittain. Taloyhtiön ihmiset ovat myös harrastaneet yhdessä ja yhteistoimin on perustettu muun muassa saunaseura. Monet yhteisöllisyyttä ylläpitävät asiat ovat säilyneet 1970-luvulta aina tähän päivään. Jokaisella on mahdollisuus osallistua sosiaaliseseen kanssakäymiseen tai olla osallistumatta – ketään ei kuitenkaan jätetä yksin.

Lapset ovat avainasemassa tutustuttaessa toisiin asukkaisiin. Jotkut eläkeläiset, jotka ovat lapsiperheinä saaneet apua samassa talossa asua, auttavat nyt vuorostaan lapsiperheitä. Positiivista kontrollia löytyy; lapsia on lupa muidenkin kasvattaa, kannustaa ja kommentaa. Yhteisöllisyys luo turvaa niin aikuisille kuin lapsille ja on saanut aikaan sen, että halutaan asua juuri tässä taloyhtiössä muuttamatta muualle.

Elisa Prepula

Jaettu jouluilo

Laajasalo

Joulua pidetään perhejuhlana, mutta kaikilla ei ole mahdollisuutta viettää sitä sukulaistensa parissa. Yhteyden iloa jouluunsa voi kuitenkin saada, jos uskalttaa avata kotinsa ovet vieraille tai ottaa vastaan yllättävän kutsun, vakuuttavat Kaarina ja Jukka-Pekka Sipponen sekä Pirkko Päivärinta.

Joulu 2007 oli Pirkko Päivärinnalle raskas, sillä hänen sisarensa Kirsti oli nukkunut pois aatonaattona. Kirsti ja Pirkko olivat erityisen läheisiä, sillä he olivat asuneet yhdessä koko ikänsä. Kun tytöt olivat pieniä, koti oli keskustassa, mutta ke-säisin ja joulun alla käytiin mökillä Jollaksessa.

– Adventtina lämmitettiin sauna, että saatiin mökki lämpimäksi. Jouluaika pyhitettiin: Isä aina korosti, että jouluna pitää olla hiljaa. Siitä tuli pyhän tuntu. Kuuntelimme joulurauhan julistuksen ja se oli niin sydämeenkäypä, Pirkko kertoo.

Sittemmin perhe muutti pysyvästi Laajasaloon, josta Pirkko muutti pois vasta Kirstin kuoleman jälkeen.

Joulu lähes tuntemattomassa seurassa

Ennen kuolemaansa Kirsti ehti antaa Pirkolle lahjan, jota tämä nyt vaalii aarteenaan: kirkon aulakahviosta saamansa enkelikuvioisen joulukynttilän. Kirsti oli myös linkkinä ketjussa, jonka kautta alkoi hahmottua Pirkon seuraava joulu. Kirstin ystävä Liisa nimittäin puhui Pirkosta rukouspiiritutulle Kaarina Sipposelle. Kaarina oli etsinyt vanhempaa naista, jolle voisi jollakin tapaa olla avuksi ja nyt Pirkon tilanne kosketi häntä. Liisa kutsui luokseen Kaarinan ja Pirkon, jotta nämä voisivat tutustua toisiinsa. – On ihanaa, että ihmiset voivat muodostaa seurakunnan sisällä tällaisia rinkejä ja ystävyyksiä, tutustuttaa ja tutustua, Kaarina toteaa.

Jo ensi tapaamisen jälkeen Kaarina ehdotti miehelleen Jukka-Pekalle, että he kutsuisivat Pirkon luokseen tulevaksi jouluksi, ja niinpä uudet tuttavukset viettivät aattoa 2008 kolmisin hyvän ruuan ja musiikin ääressä Sipposten kodissa Laajasalossa.

– Avioliittomme oli vasta alussa ja tuntui hyvältä, että yhteiseen kotiimme voi kutsua ihmisen, joka kaipasi seuraa. Se rikastutti elämäämme, Kaarina toteaa. – Tuntuu siltä, että saimme toistemme ajatuksia pois ikävistä asioista.

Minkälaista oli viettää joulua lähes tuntemattomassa seurassa?

– Ei siinä oikeastaan ollut sen kummempaa. Jukkis vei Pirkon hautausmaalle, muuten lähinnä olimme yhdessä ja juttelimme, soitimme ja

Marko Anttila

Ystävyys on molemminpuolista antamista, toteavat ystävykset Kaarina ja Jukka-Pekka Sipponen sekä Pirkko Päivärinta.

lauoimme. Olin laittanut vähän jotakin ruokaa ja Pirkko toi mukanaan herkkuja, Kaarina kertoo ja Jukka-Pekka muistelee:

– Oli mukavaa ja leppoisa. Lapsuudessani isovanhemmat olivat mukana joulua viettämässä. Kun Pirkko oli meillä, tulivat vanhat ajat mieleen. Luimme jouluevankeliumin ja olimme hiljaa yhdessä. Sitten Kaarina soitti viulua ja Jukkis kitaraa, se tuntui ihanalta, Pirkko hymyilee ja jatkaa: Yhteydenpito alkoi näin sydämellisissä merkeissä.

Jokaisella on joitakin annettavaa

Sipposet ja Pirkko viettivät yhdessä myös seuraavan joulun. Tulevista he eivät osaa sanoa: – Tuntuu hyvältä, että on vapaus olla yhdessä, mutta

kenelläkään ei ole velvollisuutta sitoutua yhteisiin jouluihin. Yhteyttä tulee joka tapauksessa pidettyä.

– Emme soita joka viikko, mutta tiedän että Pirkko on olemassa ja Pirkko tietää, että minä olen olemassa, Kaarina sanoo.

– Minä olen voinut antaa Pirkolle käytännön apua, hän on puolestaan kuunnellut minua ja rohkaissut vaikeissa asioissa. Tämä ystävyys on molemminpuolista antamista. Ihmisten olisi hyvä huomata, että jokaisella on jotakin annettavaa.

Seurakunta, jouluevankeliumi, pyhän tuntu... Ystävysten sanojen takana pilkottaa selvästi jotakin muutakin kuin tämä näkyvä todellisuus. Pirkko kertookin, että lapsuuden jouluista tuttu hiljaisuus tuo taivaan lähelle., ja siksi hän rakastaa myös retiriittejä ja osallistuu Laaja-

rannan hiljaisuuden päiviin. – Vä-lillä taivas tuntuu olevan kauempana, kun tulee hälyääniä välille, mutta hiljaisuus on sielulle lääkettä. Joskus tekisi mieli viettää joulu erämaan hiljaisuudessa.

Taivaan läsnäolo on myös Jukka-Pekan ja Kaarinan mielestä tärkeintä joulussa.

– Sinänsä Jeesuksen tuloa maanpäälle voi juhlia joka päivä, mutta perinteisenä kokoontumisaikana joulu on mainio, Jukka-Pekka toteaa. Kaarinan ei tarvitse kauan miettiä joulutoivettaan:

– Toivon, että Kristus saisi johdattaa meidät Isän luo, niin että saisimme kaikki kokea Taivaan Isän rakastavaa syliä.

Arja Vaulas ja Hanna-Kaisa Hartala

Marko Anttila

Matti Salonen

Terveisiä Tyrvältä

Sateisena syyskuun aamuna 45 seurakuntalaista lähti tutustumaan uusittuun Tyrvään Pyhän Olavin kirkkoon. Retki oli +/- 60 -toiminnan järjestämä ja seurakunnan edustajana matkassa oli mukana pastori Harri Ruskeepää.

Alkumatka sujui aika vauhdilla tiukkahkon aikataulun vuoksi. Forssan lyhyen pysähdysten jälkeen bussi kaarsi klo 12.01 Tyrvään kirkon pihalle, jossa oppaamme olivat jo meitä vastassa.

Kirkko teki todella lähtemättömän vaikutuksen kävijöihin taitteellaan, väkevällä symboliikallaan ja hienolla entisöinnillään.

Seikkaperäisen esittelyn ja oma-toimisen tutustumisen jälkeen saatoimme ihailla vielä ulkopuolelta kirkkoa ja sen sykähdyttävää ympäristöä.

Lounaan söimme Vehmaan ti-

Matti Salonen

Tyrvään Pyhän Olavin kirkko jätti retkeläisiin lähtemättömän vaikutuksen.

lalla vanhassa satakuntalaisessa maalaismiljöössä.

Jälkiruokakahvit Harri lupasi tarjota kotonaan Huittisissa. Onneksi hän oli muistanut ilmoittaa vanhemmilleen, että hän tuo mukanaan "muutamia" kavereitaan. Kahvin lomassa kuulumme lauluesityksiä. Saimme nähdä Harrin

kotimaisemia, joita edes rankka sadekaan ei pahemmin häirinnyt.

Kotimatka sujuikin sitten tutun sateisissa merkeissä Humppilan pysähdysten kanssa.

Kotiin palasi iloinen joukko yhtä merkittävää kokemusta rikkaampana.

Juha-Matti Terämä

Ripari

– Mitä – Missä – Milloin – Täh – Häh – Höh –

Rippikouluissa on alkamassa kausi 2011. Roihuvuoren seurakunnan alueen nuoret, jotka ovat syntyneet 1996, ovat suurena joukkona ilmoittautuneet ripareille. Joukkoon mahtuu muutamia muitakin, ja joitakin ilmoittautumisesta myöhästyneitä voi mahtua leireille vielä myöhemmin.

Mitä, häh

Rippikoulun aikana on tarkoitus saada perustiedot kristinuskosta, joka on kirkkomme perusta. Riparin kolme suurta kysymystä ovat: Kuka on Jumala? Kuka minä olen? Miten voin oppia elämään oikein toisten ihmisten kanssa?

Riparin tapaamisissa ja oppitunneilla näitä kysymyksiä mietitään monin eri tavoin. Joitakin keskeisiä asioita saatetaan kirjoittaa muistiinpanoihin. Asioista keskustellaan ja teemojen ympärillä tehdään ryhmätöitä, askarrellaan, näytellään, hiljennytään ja kuunnellaan musiikkia, lauletaan sekä rukoillaan. Joitakin keskeisiä asioita opetellaan etukäteen jo alkutapaamisissa ja opetusta jatketaan leirillä.

Riparilla tutustuu moneen uuteen ihmiseen, ja osasta tulee hyviä ystäviä, vaikka leiripäivinä ohjelmaa on aamusta iltaan. Leirillä syödään monta kertaa päivässä, ja välillä on hieman vapaatakin. Joskus jopa saunotaan.

Milloin, täh

Joillakin nuorilla riparin käyminen alkaa vielä tämän vuoden puolella. Loput aloittelevat talven ja kevään kuluessa. Rippikoulu kestää kokonaisuutena muutaman kuukauden ja päättyy konfirmaatioon.

Ennen riparia on muutama tapaaminen ja opetuspäivä nuorisotyön ”omassa talossa” Laajarannassa ja kirkkoilla. Leiri kestää 8 päivää, tavallisesti leirikeskuksessa. Rippikoulun tapaamiset jatkuvat leirin jälkeen seurakuntaan tutustumisen merkeissä. Riparin jälkeen on juhlan aika, kun nuoret konfirmoidaan kirkkoissamme.

Missä, höh

Cityripari pidetään pääosin Laajarannassa.

Leirejä pidetään monissa eri leirikeskuksissa. Leiripaikoissa majoitus on useimmiten neljän hengen

huoneissa. Lasketteluleiri pidetään vuodenvaihteessa Aholansaaressa, joka sijaitsee Savossa, Kuopista pohjoiseen ja 460 kilometrin päässä Helsingistä. Talvileirin pitopaikka Vivamo on puolestaan Lohjalla, samannimisen järven rannalla Helsingistä noin 50 kilometriä länteen. Extremeripari pidetään jossakin sopivaksi todetussa paikassa, jossa pääsee hieman vaeltaamaan ja kokeilemaan joitakin extremeiksi luokiteltavia lajeja opetuksen lomassa. Urheiluripari pidetään monivuotisen perinteen mukaisesti Honkiniemessä Ähtärissä, reilun 300 kilometrin päässä Helsingistä pohjoiseen. Siellä on monipuoliset mahdollisuudet urheiluun.

Useimmat rippileirit pidetään Helsingin seurakuntayhtymän omistamissa leirikeskuksissa. Laajasalon itäpuolella sijaitsevaan Kivisaareen matkustetaan vesibusilla Muihin paikkoihin kuljetaan kumipyörien päällä ja matkat ovat kohtuulliset Lohjalle Lohirantaan ja Tuusulaan Kellokoskelle.

Tarkimmat ja päivitetyt tiedot jokaisesta Roihuvuoren seurakunnan riparista löytyvät nuorisotyön nettisivuilta: www.laajaranta.fi.

Kati Pitkänen

Wiking ja Inka valittiin seuraksi

Roihuvuorelaiset Wiking Vuori, 18 ja Inka Salo, 18, valittiin isänpäivän tienoilla järjestetyn kirkon jäseniksi. Tämän lisäksi Wiking valittiin seurakuntamme edustajaksi yhteiseen kirkkovaltuustoon.

Vaalit menivät molemmilta loistavasti: Wiking onnistui saamaan toiseksi eniten ääniä ja Inka kolmanneksi. He saivat yhteensä 16 ääntä. Wikingin ja Inkan valitsemiset, joissa saivat äänestää 16 vuotta täyttäneet. Kiikari-lehti kysyi valituilta 16 kysymystä.

Wikingin vastaukset

1. Minkä värinen on hammasharjasi? Sininen
2. Mikä on lempihuonekalusi? Miksi? Nojatuoli, siinä on mukava lueskella!
3. Julkkis, jota ihailet? En varsinaisesti fanita ketään, mutta piispa Askan ja arkkipiispa Mäkinen lausunnot ovat ihailtavia olleet tässä viime aikoina
4. Tärkein tekninen laitteesi? Kännykkä, ehdottomasti!
5. Lempimusiisi? Tykkään aika monenlaisesta musiikista, mutta Ultra Bran kaltaiset pop/rock-bändit ovat kyllä ehdottomia suosikkeja
6. Mikä saa Sinut punastumaan? Yleensä jos hölmöilen jotain ja joku pitää sitä söpönä...
7. Missä vaikutat? Toimin enimmäkseen järjestöissä, kuten Suomen Lukiolaisten Liitossa ja nuorisovaltuustoa Helsinkiin ajavassa Nuorten Helsinki-NuHe ry:ssä. Myös seurakunta on tärkeä paikka vaikuttaa. Ja totta kai koulun oppilaskunta!
8. Vaate, jossa viihdyt?

9. Löysähkö T-paita, joka ei kiristä mistään.
9. Mielipuuhaasi vaipaa-aikanasi? Ystävien kanssa oleilu
10. Seurakunnan tehtävä? Tarjota paikka etsiä Jumalaa ja totuutta. Olla etsivien ihmisten yhteisönä.
11. Mitä ilman et tule toimeen? Ystäviäni, moni asia olisi toisin ilman heitä.
12. Missä olet mielestäsi hyvä? Virallisessa pönöttämisessä! Olen oppinut tässä vuosien varrella sietämään kokouksia hyvin ja toimimaan niissä.
13. Miten tutustuit seurakuntaan? Riparista se lähti kunnolla. Kävin Paavalin seurakunnan rippileirin, josta päädyin isoseksi. Sen jälkeen irti ei ole päässyt...
14. Mikä eläin olisit? Varmaankin jokin lintu, lajia en osaa nimetä.
15. Yläilmoista maailmaa näyttää kovin erilaiselta! Yläilmoista maailmaa näyttää kovin erilaiselta!
15. Mistä Sinut tavoittaa? Osoitteesta wiking.vuori@gmail.com, Facebookissakin olen.
16. Pipari vai joulutorttu? Joulutorttu, siinä on monipuolisempi maku!

Inkan vastaukset

1. Minkä värinen on hammasharjasi? Sininen.
2. Mikä on lempihuonekalusi? Miksi? Sohva, siinä on mukava istua.
3. Julkkis, jota ihailet? En ihaile ketään julkista henkilöä, mutta ihailen yhdysvaltalainen presidenttiä Barack Obamaa todella vaikuttavana johtajana.
4. Tärkein tekninen laitteesi? Kännykkä.
5. Lempimusiisi? Hiphop ja gospel.
6. Mikä saa Sinut punastumaan? Tilanne, jossa olen joutunut jättämään jossakin.
7. Missä vaikutat? Koulussa ja seurakunnassa.
8. Vaate, jossa viihdyt? Farkut.
9. Mielipuuhaasi vaipaa-aikanasi? Keskustelut ystäväni kanssa.
10. Seurakunnan tehtävä? Luoda yhteyttä seurakunnan jäseniin.

Äänirohmu Wiking Vuori:
"Olen hyvä virallisessa pönöttämisessä"

Kuvat: Marko Anttila

Seurakuntaneuvostoon

ssä seurakuntavaaleissa Roihuvuoren seurakuntaneuvos-
valtuuston.
koko vaalien äänipotista. Nämä seurakuntavaalit olivat en-
erää kysymystä.

okset:

on hammasharjasi?

huonekalusi? Miksi?

va löhöillä.

aillet?

ulkista erityisemmin. Mutta
gospel-laulaja Sarah Kelly tuo
asti uskoaan esille ja on karis-

nen laitteesi?

t punastumaan?

n epävarma itsestäni.

?

kunnassa.

ihdyt?

vapaa-aikanasi?

rien kanssa sekä taiteen teke-

tehtävä?

eurakunnan jäsenten välille ja

tukea seurakuntalaisia heidän uskossaan.

11. Mitä ilman et tule toimeen?

Hyviä ystäviä.

12. Missä olet mielestäsi hyvä?

Taiteen tekemisessä sekä sosiaalisissa tilanteis-
sa.

13. Miten tutustuit seurakuntaan?

Oman riparin kautta.

14. Mikä eläin olisit?

Delfiini – ui läpi suurtenkin aallokoiden.

15. Mistä Sinut tavoittaa?

Facebookista ja sähköpostitse

inka.salo@edu.hel.fi.

Olen myös mukana monissa seurakunnan ta-
pahtumissa ja perjantaisin nuorten yökahvilas-
sa Parkissa Laajarannassa.

16. Pipari vai joulutorttu?

Joulutorttu.

Isoskoulutusleiri Vivamossa
21.–23.1.2011

Mullistava kokemus
isosuuden maailmasta.
Antaa eväitä isoseksi
riparille. Tarkoitettu isoskoulu-
tuksessa mukana oleville,
mutta avoin kaikille.
Lisätietoja
www.laajaranta.fi

Nuortenleiri Kellokoskella
25.–27.3.2011

Evästä eteenpäin ja muonaa
mahaan ja matkalle. :)
Tule ja innostu. Lisätietoja
www.laajaranta.fi

Viikkotoiminta

Lisätietoja www.laajaranta.fi

Parkit klo 18–23 Laajarannassa

Isoskoulutus (1&2)

klo 18–19.30 Laajarannassa

Raamis klo 16–17.30

Laajarannassa

Arkkikirkko kuukauden en-
simmäinen keskiviikko klo 18–
18.30 Roihuvuoren kirkossa

Mikko Anttila

Lions Clup Helsinki
Revonsalmen
lahjoituksen avulla
nuorisolle saatiin
biljardipöytä
Laajarantaan.
Kiitos Lionsit!

Kauneimmat joululaulut

BÄNDIN

SÄESTYKSELLÄ

KE 15.12. KLO 19

ROIHUVUOREN

KIRKOSSA

● *Kauneimmat joululaulut soivat maailman lasten hyväksi!*

VAPAA PÄÄSY

Sopukolon seikkailijoiden ensimmäinen vaellus

Lokakuksena maanantai-iltana iloinen joukko Suomensuontien pyhäkoululaisia kokoontui lämpimästi pukeutuneina tuttuun pyhäkoulupaikkaan, Sopukololle, aloittamaan ensimmäisen vaelluspyhäkoulun.

Edellisellä viikolla oli äänestetty parhaasta vaellusnimestä, ja päädyimme kutsumaan ryhmäämme Sopukolon Seikkailijoiksi. Tunnukseksi valittiin ytimekäs S, jonka jokainen taiteili omaan vaelluskorttiinsa. Vaelluksen aluksi itse kukin sai kannettavakseen osansa tarvittavista retkeilyvarusteista: kompassista, istuinalusista, lasten virsikirjoista, retkimukeista, trangias- ta ja eväistä. Vaelluskortit ryhdyik- käästi kaulassa katsoimme kom- passeista suunnan kohti pohjoista ja suuntasimme läheiselle peliken- tälle opettelemaan kompassitaito- jen aakkosia.

Kun ilmansuunnat olivat tulleet tutuiksi, oli aika suunnistaa metsään. Sieltä löysimme pehmeiden mättäiden suojista juuri sopi- van paikan metsäkirkon pystyttä- miseen. Rakensimme sopivista ok- sista ristin, asettelimme istuinalu- set kirkon penkeiksi ja sytytimme tuikkulyhdyn valaisemaan iltaa. Luimme Lasten Raamatusta kerto- muksen Jaakobista, joka yöpyi pa- komatkallaan ulkona, tähtitaivaan alla, kivi tyynynään, ja näki unta ti- kapuita pitkin kulkevista enkeleis- tä. Illan päätteeksi etsimme lähei-

Vaelluspyhäkoululaiset tekivät retken meren rannalle. Seuraavan kerran vaeltajat ovat liikkeellä joulukuussa.

seltä rannalta hyvän ja suojaosan paikan, johon leiriydymme. Val- mistimme trangialla kuumaa me- hua, katselimme merinäköalaa, jota koristivat kauniit joutsenet, ja nau- timme eväsvoileivät. Illan hämys- sä lauloimme vaeltajien iltalaulua: ”Ilta pimenee, tulenliekkimme tietä valaisee, vaeltamaamme...”

Vaelluspyhäkouluja pidetään osana viikottaista pyhäkoulutoi- mintaa Suomensuontien. Seuraa- va vaellus tehdään joulukuussa. Sil- loin seikkaillaan itäisen maan vii- saiden miesten jalanjäljissä...!

Teksti ja kuvat: Sanna Vähäaho ja Sopukolon seikkailijat

Iltapäiväkerhossa saa uusia kavereita, kertovat ekaluokkalaiset Nuppu Kähkönen ja Kukka Kiviniemi.

Kukkia kämmenellä

Ekaluokkalaiset Nuppu Kähkönen ja Kukka Kiviniemi kulkevat jo tottuneesti koulun jälkeen kohti Laajasalon kirkkoa. Kirkolla hei- tä odottavat iltapäiväkerho-ohjaajat Heidi Laakso ja Pirjo Saarinen sekä syksyn työharjoittelija, iloisesti hymyilevä Jannica. Syksy on mennyt sekä ohjaajien, että tyttöjen mielestä nopeasti.

Kun tytöt tulevat iltapäiväkerhoon, he aloittavat läksyjen teon. Kerhos- sa voi halutessaan myös piirtää, pe- lata yhdessä erilaisia lautapelejä tai lukea satukirjoja. Myös ohjaajat lu- kevat usein satuja ennen välipalaa tai kertovat kirkkovuoden asiois- ta, luomisesta ja luomakunnasta. Välillä innokkaat leipurit pääsevät osallistumaan välipalan tekoon.

– Me ollaan leivottu itse muf- finsseja, pullia ja sämpylöitä, Nup- pu luettelee.

Kiireettömän ruokahetken jäl- keen on vuorossa vartin rauhoi- tumistaukio, ”kirjahetki”. Huonol- la ilmalla askarrellaan tai keksitään yhteisiä leikkejä ja pelejä.

– Olemme askarrelleet syksyi- siä asioita. Mikkelinpäivänä tei- me enkeleitä, tytöt muistelevat syk- syn puuhia.

Nuppu ja Kukka ovat olleet mu- kana askartelemassa myös iltapäivä- kerhon seinältä löytyvää puuta, jo- hon on tekstattu jokaisen lapsen ni-

mi ja syntymäaika. Askartelujen jäl- keen kaikista kerholaisista on muka- vaa mennä ulos leikkimään raikkaa- seen ilmaan joko omalle pihalle tai pienelle retkelle muualle. Laajasalon uudessa puistossa on leikitty yhti- siä leikkejä Mannerheimin Lasten- suojeluliiton iltapäiväkerholaisten kanssa. MLL:n kanssa on tehty syk- syn ajan muunkinlaista yhteistyötä: yhdessä on katsottu myös Väinö- taikurin esityksiä.

Monet iltapäiväkerholaiset ovat ennestään koulusta tuttuja, mutta yhden kerhon parhaimmista puo- lista tytöt osaavat helposti kertoa.

– On ollut kivaa saada uusia kavereita, Kukka raportoi innos- tuneesti.

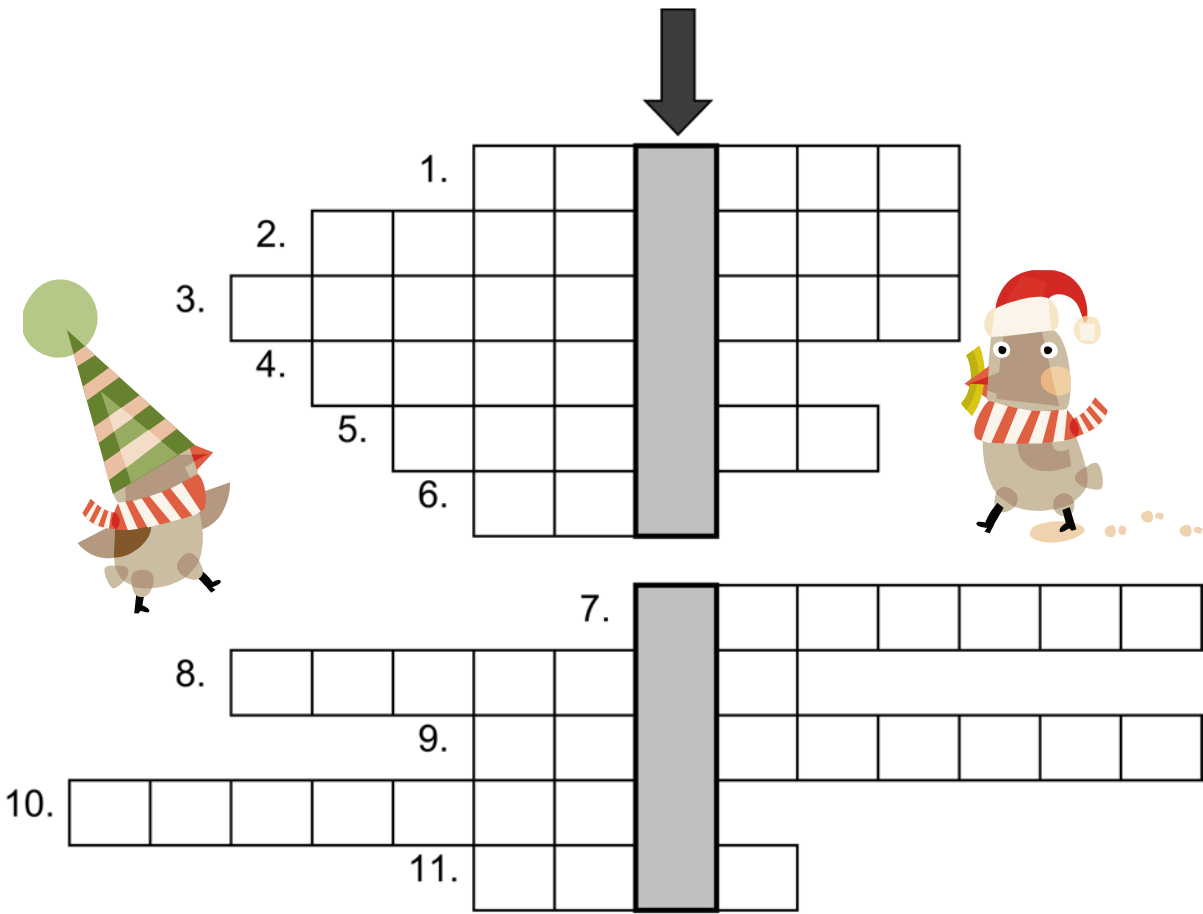
Iltapäiväkerhon ja päiväkerhon Joulumyyjäiset Laajasalon kirkolla ke 1.12. alk. klo 15.30. Tuotto kolumbialaisen kummipojan Kevi- nin koulutukseen.

Ratkaise ja laula!

Ratkaise pyhäkoululaulujen sanavihjeet, ja saat selville, minkä niminen on pyhäkoulussa eniten käytetty laulukirja. Etsi kirja käsiisi ja laula nämä laulut!

1. Jumalan kämmenellä ei...
2. Joskus sisimpäämme kasvaa ilon...
3. On koko maailma hänen...
4. Kuule, Isä Taivaan...
5. Kenelle, kenelle ojennan...
6. Satatuhatta tähteä loistaa, joka ainoan tuntee...
7. On ilo, ilo, ilo olla yhdessä...
8. Enkeleiden kanssa aamulla...
9. Lintu pieni, lintuseni lennä kauas, lennä...
10. Ja Pekka oli...
11. Enkeli taivaan lausui...

Tehtävän laati Sanna Vähäaho

Oikeat vastaukset: 1. pelkkä, 2. kukkamaa, 3. kädessä, 4. pyyntö, 5. käteni, 6. hän, 7. viettä, 8. varhain, 9. Afrikkaan, 10. kalamies, 11. näin --> Lasten virsi

Minun suojelusenkelini

Pyhäkoulussa kävimme läpi kerto-musta Jaakobista, joka kotoaan pa-ettuaan kävi nukkumaan kivi pään-sä alla ja näki unessaan portaat, jot-ka ulottuivat maasta taivaaseen. Portaissa kulki Jumalan enkelei-tä ylös ja alas. Unessa Jumala lupa-si varjella Jaakobia, minne hän iki-nä menikin.

Jaakobin kertomuksen jälkeen mietimme lasten kanssa, millainen on minun suojelusenkelini.

Pienen pohdinnan jälkeen yk-si pojista totesi, että minun enke-lilläni on kyllä housut ja ehdotto-masti lasermiekka. Sillä miekalla enkeli suojelee minua kaikelta pa-halta. Muutkin lapset yhtyivät la-sermiekka-ajatukseen. Enkelillä on hyvä olla jotain, millä se suojelee meitä. ”Minun enkelilläni on mek-ko, siivet ja terävä miekka”, kertoi pieni tyttö.

Yksi pyhäkoululainen innos-tui vielä enemmän ja kertoi hänen suojelusenkelillään olevan apunaan

kaloja, joiden avulla enkeli voi lai-nehtia yli merien.

Huomasimme lasten kanssa, että enkeleitä voi olla monenlaisia. Kullakin enkelillä on tarvittavat varusteet, jotta ne voisivat suojel-la meitä kotona, kerhossa, koulussa tai missä ikinä kuljemmekin.

”Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet.”
Ps. 91:11

Laura Juvonen

Roihuvuoren seurakuntaan perustetaan lastenteatteri Tammenterho

Teatteri Tammenterho keskittyy lapsille, var-haisnuorille ja perheille suunnattujen näytelmi-en tuottamiseen ja esittä-miseen.

Teatteri Tammenterhon kotipaik-ka on Tammisaloon kirkko. Esityk-siä voidaan viedä myös kouluihin, päiväkoteihin ja muihin kirkkoi-hin. Toimintaa on käynnistämäs-sä kolmihenkinen tiimi: käsikirjoit-taja **Anna-Mari Kaskinen**, tanssi-ja- koreografi **Sari Perttu** ja teatte-riohjaaja **Antti Sevanto**.

Tammenterhon tarina

Teatteri Tammenterhon ensim-mäinen näytelmä on **Tammenter-hon tarina**. Sen ensi-ilta on Tam-misaloon kirkon 45-vuotisjuhli-sa 13.2.2011. Se kertoo yksinäises-tä tammenterhosta, joka on tuulen mukana ajautunut keskelle metsää. Se ei itsekään tiedä, kuka se on. Jotkut eläimet luulevat sitä linnun-munaksi tai etanaksi. Toiset väit-tävät sitä kiveksi eivätkä usko että siitä koskaan voi tulla yhtään mi-tään. Vasta orava tunnistaa sen to-dellisen olemuksen. Kun tammen-terho pääsee oikeaan kasvuympä-ristöön, siitä kasvaa lopulta suuri, tuuheaa puu, joka antaa suojan mo-nille metsän eläimille.

Näytelmässä käsitellään hieno-varaisesti lapsen itsetunnon löyty-mistä, kiusaamista ja ystävyyden merkitystä. Siinä korostetaan jokai-sen ainutlaatuisuutta Jumalan luo-mana yksilönä, jolla on oma paik-kansa ja tehtävänsä suuressa koko-naisuudessa.

Näytelmä liittyy vuoden 2011 yhteisvastuun teemaan, joka las-ten ja nuorten yksinäisyyden tor-juminen.

Näytelmän ensi-ilta on Tam-

misaloon kirkon 45-vuotisjuhlas-sa 13.2.

Sitä seuraavalla viikolla esityk-siä järjestetään seurakunnan lapsi-ryhmille ja koululaisille.

Toinen esitysviikko on 14.–19.3.

Haluatko mukaan tanssiryhmään?

Haluatko olla mukana Tammenter-

hon tarinassa? Alueen 7-12-vuoti-ailla lapsilla on mahdollisuus tulla mukaan tanssiryhmään, jota ohjaa koreografi Sari Perttu.

Aikaisempi kokemus katsotaan hyväksi. Ryhmä kokoontuu ensim-mäisen kerran Tammisaloon kirkol-la 30.11. klo 18, jolloin annetaan li-sätietoja muista kokoontumisista.

Tiedustelut: Anna-Mari.Kaski-nen@pp.inet.fi

Jääkiekkofanitus on meidän perheen juttu

TYTTÄRENI PÄÄSI Nordelskiöldin hallille – toiseen kotiimme – kaksiviikkoisena, poikani neli-kuisena, minä ekaluokkalaise-na ja mieheni varhaisteininä. Suonissamme virtaa vannoutu-nut Helsingin IFK-veri.

Jääkiekko on lajina kiehto-va: nopea, yllätyksellinen ja tiiv-istunelmallinen. Olemme ylen ylpeitä suosikistamme HIFK:sta, joka tunnetaan perinteik-käänä, fyysisenä ja paljonpu-huttuna joukkueena.

Sisäänpääsylimput, fanituot-teet ja syömiset ovat hallilla kalliita. Meillä on tapana syödä huolella ennen hallille menoa ja edullisen univormun saa om-pelemalla joukkueen kangas-merkin peruspaitaan.

Lapsemme ovat ikiliikku-jia, mutta pelin ajaksi he ovat

aina rauhoittuneet aloilleen. He nauttivat pelitapahtumien, kanssakatsojien ja cheerleade-reiden seuraamisesta. Taape-roiässä tarvittiin ajankuluksi porkkanapaloja ja suolatikkuja.

Jäähallin faniyhteisö on ikään kuin heimo, jonka uute-na sukupolvena lapset ovat eri-tyissuojelussa. Usein tuntuu sil-tä, etteivät lapsemme saa mis-sään muualla yhtä huomaa-vaista kohtelua kuin hallilla. Heitä jututetaan ja heille tarjo-taan makeisia. Aivan liikutun, kun ihmismeren keskeltä joku raavas mies karjaisee: ”Ei tönit-tä, täällä on lapsia!”.

Kaikessa elämässä, niin myös kiekossa on varjopuolen-sa. Kaukaloväkivalta on rumaa eikä kirolun kuulemiselta hal-lilla vältty.

Kun tunteet kaukalossa keittävät, peitämme lasten sil-mät ja muistutamme, että par-haiten pelissä menestyvät tai-topelajat, jotka eivät kuluta jäähyenkkiä.

Mitä taas manailuun tu-lee, lapsemme eivät ole kos-kaan siihen yhtyneet. Koko per-heemme sen sijaan ansioituu kannustushuutojen ja -laulujen tulkitsijoina, katsomossa elä-möiminen on oiva tapa purkaa stressiä!

Seurauskollisuus on meillä selkäytimessä. Toisinaan leikit-temme ajatuksella, että lap-set vaihtavat joukkuetta vaika teiniangstin seurauksena. Lohduttaudumme sillä, etteivät lehmätkään lennä!

Miten sitten luonnehdimme vastustajaa lapsillemme? Vas-

tustaja on tietysti ystävä, joka vain sattuu pelaamaan vääräs-sä joukkueessa!

Riina Lamberg

Marko Anttila

Heitonuotta

Marko Anttila

Adventin ja joulun hartaat hetket

28.11. sunnuntai
Tervetuloa laulamaan Hoosiannaa!
Klo 10 **Hoosiannamessu** Roihuvuoren kirkossa. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, pastori Hanna Vasiljev, kanttorit Hannele Filppula ja Tomi Kujansuu, Lapsi- ja nuorisokuoro Sonórus, Kamarikuoro Cantiamo ja Pertti Vanhatalo, trumpetti.
Klo 12 **Hoosiannamessu** Laajasalon kirkossa. Kappalainen Paula Pakarinen, pastori Arja Vaulas, kanttori Tomi Kujansuu ja Chorus Marinus, johtaa kanttori Päivi Niva-Vilkko.
Klo 15 **Lastenkirkko Tammenterho** avaa ovensa Tammisalons kirkolla. Tervetuloa koko perheen voimin laulamaan Hoosiannaa ja sytyttämään ensimmäistä adventtikynttilää. Mukana Pekka Ja Anna-Mari Kaskinen, Mukulaorkesteri ja paikallisia perheitä.
1.12. keskiviikko
Klo 13 **Soppakirkko**. Timo-Pekka Kaskinen, Anna-Liisa Kangas ja Hannele Filppula
Klo 18 **Arkkikirkko** Roihuvuoren kirkossa
5.12. 2. adventtisunnuntai
Kuninkaasi tulee kunniassa
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Pastori Kati Pitkänen ja Riitta-Leena Sihvola, kanttori

Hannele Filppula ja Fabio de Oliveira, kitara.
Klo 12 **Taizélaulujen messu** Laajasalon kirkossa. Pastori Arja Vaulas, kappalainen Kari Laaksonen ja Ylistyskuoro Arja Suorsa-Rannanmäen johdolla.
6.12. Itsenäisyyspäivä
Kiitos isänmaasta
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, Kamarikuoro Cantiamo, joht. kanttori Hannele Filppula.
Klo 9.30 **Lipunnosto** kirkon pihalla
Klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Tammisalons kirkossa. Pastori Arja Vaulas, kanttori Tomi Kujansuu ja Mieskvartetti Kódalyn oppilaat.
Klo 9.30 lipunnosto
Klo 12 **Itsenäisyyspäivän sanajumalanpalvelus** Laajasalon kirkossa. Kappalainen Kari Laaksonen, kanttori Päivi Niva-Vilkko ja Chorus Marinuksen miehet.
7.12. tiistai
Klo 18 **Rukous- ja ylistysilta** Roihuvuoren kirkon kappelissa. Mukana Sirkka Mykrä.
8.12. keskiviikko
Klo 18 **Iltamessu** Roihuvuoren kirkossa.
12.12. 3. adventtisunnuntai
Tehkää tie Kuninkaalle
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Pastori Hanna Vasiljev, kappalainen Paula Pakarinen ja kanttori Tomi Kujansuu: Mukana Roihuvuoren Leijonat.
Klo 12 **Messu** Laajasalon kirkossa. Pastori Harri Ruskeepää, kappalainen Paula Pakarinen ja kanttori Päivi Niva-Vilkko.
15.12. keskiviikko
Klo 9 ja 10 **Lasten joulukirkkohetki** Laajasalon kirkossa. Pastori Harri Ruskeepää, ja kanttori Päivi Niva-Vilkko.
Klo 18 **Iltamessu** Roihuvuoren kirkossa
18.12. lauantai
Klo 18 **Katulähetysilta** Roihuvuoren kirkon kappelissa. Mukana diakoniatyöntekijä Anna-Liisa Kangas. Tilaisuuden jälkeen joulukahvit ja –tortut aulassa.
19.12. 4. adventtisunnuntai
Herran syntymä on lähellä
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Kappalainen Paula Pakarinen, pastori Hanna Vasiljev, kanttori Hannele Filppula ja Petra Schumann, laulu.
Klo 12 **Gospelmessu** Laajasalon kirkossa. Pastorit Harri Ruskeepää ja Hanna Vasiljev, kanttori Tomi Kujansuu ja gospelbändi.
22.12. keskiviikko
Klo 18 **Iltamessu** Roihuvuoren kirkossa.

24.12. perjantai Jouluaatto
Lupaukset täyttyvät
Klo 13 **Perheiden aattohartaus** Laajasalon kirkossa. Pastori Harri Ruskeepää, kanttori Päivi Niva-Vilkko. Hartaudessa Mannermaan perheen joulukuvaelma.
Klo 15 **Koko perheen jouluaattohartaus** Roihuvuoren kirkossa. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, Hannele Filppula ja Pertti Vanhatalo, trumpetti.
Klo 15 **Jouluaattohartaus** Marjaniemen seurakuntakodissa. Harri Ruskeepää ja kanttori Tomi Kujansuu.
Klo 17 **Jouluaattohartaus** Tammisalons kirkossa. Pastori Arja Vaulas ja kanttori Tomi Kujansuu
Klo 15 **Jouluaattohartaus** Laajasalon kirkossa. Kappalainen Kari Laaksonen, kanttori Päivi Niva-Vilkko ja Risto Vilkkö.
Jouluyö
Teille on syntynyt Vapahtaja!
Klo 22 **Jouluyön messu** Laajasalon kirkossa. Kappalainen Kari Laaksonen, pastori Arja Vaulas, kanttori Päivi Niva-Vilkko ja Ville Salonen, laulu.
Klo 23 **Jouluyönmusiikki** Roihuvuoren kirkossa. Kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, kanttori Hannele Filppula, Hanna Varis ja lauluryhmä.
25.12. lauantai Jouluaamu
Nyt Betlehemiin!
Klo 8 **Jouluaamun messu** Roihuvuoren kirkossa. Pastori Riitta-Leena Sihvola ja Kati Pitkänen ja Kamarikuoro Cantiamo, joht. kanttori Hannele Filppula.
Klo 10 **Jouluaamun messu** Tammisalons kirkossa. Pastori Harri Ruskeepää ja kanttori Hannele Filppula
Klo 10 **Jouluaamun sanajumalanpalvelus** Laajasalon kirkossa. Pastori Riitta-Leena Sihvola ja Chorus Marinus Päivi Niva-Vilkon johdolla.
26.12. sunnuntai Tapaninpäivä 2. joulupäivä
Kristuksen todistajat
Klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Roihuvuoren kirkossa. Pastori Kati Pitkänen ja kanttori Tomi Kujansuu.
Klo 12 **Messu** Laajasalon kirkossa. Pastori Kati Pitkänen ja kanttori Tomi Kujansuu.
31.12. lauantai Uudenvuodenaatto
Aikamme on Jumalan kädessä
1.1.2011 Uudenvuodenpäivä
Jeesuksen nimessä
Klo 10 **Uudenvuodenpäivän sanajumalanpalvelus** Roihuvuoren kirkossa.

Klo 12 **Uudenvuodenpäivän sanajumalanpalvelus** Laajasalon kirkossa.
2.1.2011 2. sunnuntai joulusta
Herran huoneessa
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa
Klo 12 **Messu** Laajasalon kirkossa.
6.1.2011 torstai Loppiainen Epifania
Jeesus, maailman valo
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Kanttori Tomi Kujansuu.
Klo 12 **Kauneimpien joululaulujen messu** Laajasalon kirkossa. Kappalainen Kari Laaksonen, pastorit Arja Vaulas ja Harri Ruskeepää ja kirkkuoro Chorus Marinus, joht. Päivi Niva-Vilkon johdolla.
9.1.2011 1. sunnuntai loppiaisesta
Kasteen lahja
Klo 10 **Messu** Roihuvuoren kirkossa. Kanttorit Hannele Filppula, Päivi Niva-Vilkko ja Tomi Kujansuu. Kamarikuoro Cantiamo ja bändi. Messu radioidaan.
Klo 12 **Gospelmessu** Laajasalon kirkossa. Pastorit Arja Vaulas ja Harri Ruskeepää, Tomi Kujansuu ja gospelbändi.

Seppo Paldanius

Marjaniemen seurakuntakoti
Vanamotie 13
Laajaranta
Humalnimentie 15

Esko Jämsä

Roihuvuorens kirkko ja seurakuntatoimisto
Tulisuontie 2, p. 09 2340 5700

Esko Jämsä

Laajasalons kirkko
Reposalmentie 13

Esko Jämsä

Tammisalons kirkko
Väylänrinne 1

Kauneimmat joululaulut

■ **Su 12.12.**
Klo 15 **Perheiden kauneimmat joululaulut** Laajasalon kirkossa.
kappalainen Kari Laaksonen ,
lapsikuoro Sonetti ja kanteleorkesteri,
joht. Jatta Ehrlund, lapsikuoro Ocarina,
joht. kanttori Päivi Niva-Vilkko.
Klo 18 **Kauneimmat joululaulut**
Laajasalon kirkossa.
Pastori Harri Ruskeepää ja kirkkokuoro
Chorus Marinus, joht. Päivi Niva-Vilkko
Klo 18 **Kauneimmat joululaulut**
Marjaniemen seurakuntakodissa.
Kappalainen Paula Pakarinen ja Anja
Hinkkanen

■ **Ke 15.12.**
Klo 18.30 **Kauneimmat joululaulut**
Tammisaloon kirkossa.
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen ja
kanttori Hannele Filppula
Klo 19 **Kauneimmat joululaulut**
bändin säestyksellä
Roihuvuoren kirkolla.
kanttori Tomi Kujansuu

■ **Su 19.12.**
klo 16 **Perheiden kauneimmat joululau-**
lut Roihuvuoren kirkossa.
Pastori Hanna Vasiljev, kanttori Hannele
Filppula, Lapsi- ja nuorisokuoro Sonorus.

klo 18 **Kauneimmat joululaulut**
Roihuvuoren kirkossa.
kirkkoherra Timo Pekka Kaskinen, kanttori
Hannele Filppula, Kamarikuoro Cantiamo
ja Pertti Vanhatalo, trumpetti.

Joulun sävelet

Su 28.11. klo 18 **Kamarikuoro Cantiamon 25-vuotisjuhlakonsertti** Roihuvuoren kirkossa.
Kamarikuoro Cantiamo ja soitinyhtye,
joht. Hannele Filppula, uruissa Pilvi Listo-Tervaportti, lukijoina Laura Malmivaara ja Juhani Lehtonen. Ohjelmassa mm. Buxtehuden Joulukantaatti ja Anders Öhrwallin Loppiaismusiikki. Vapaa pääsy, kolehti diakoniatyön jouluavustuksiin.

Su 28.11. klo 18 **Joulukonsertti** Laajasalon kirkossa. Lauluyhtye Aikamiehet, joht. Märt Ratassepp. Vapaa pääsy, maksullinen ohjelma.

Su 5.12. klo 18 **Adventtikonsertti** Laajasalon kirkossa. Mieskuoro Helsingin Lauluveljet, johtaa Viive Mäemets ja naiskuoro Ex Tempore Tallinnasta, johtaa Doris Bärenson. Puhe rovasti Matti Malmivaara. Ohjelma 10 € ovelta.

Ke 8.12. klo 18.30 **Joulukonsertti** Tammisaloon kirkossa. Suomen Kodály –kuoro, joht Kaisa Sidoroff. Vapaa pääsy, ohjelma 10 euroa.

Ke 8.12. klo 19 **Petri Laaksosen ja Könsikkäät- kuoron joulukonsertti** Laajasalon kirkossa.
Konserttiohjema 20 €.

Ti 14.12. klo 19 **Joulukonsertti** Roihuvuoren kirkossa. Hämmäläisen Osakunnan Laulajat, joht. Esko Kallio. Vapaa pääsy, kolehti soitinrahastoon.

To 16.12. klo 19 **Joulukonsertti** Laajasalon kirkossa . Tapani Kansa ja Mikko Helenius. Vapaa pääsy. Ohjelma 15 €.

Pe 17.12. klo 18 **Joulukonsertti** Roihuvuoren kirkossa. Helsingin Lapsijouset ja Viikariorkesteri Itä-Helsingin Musiikkiopistosta. Vapaa pääsy.

Pe 17.12. klo 19 **Itä-Helsingin musiikkiopiston puhaltajien joulukonsertti** Laajasalon kirkossa.
Vapaa pääsy.

La 24.12. klo 23 **Jouluyönmusiikki** Roihuvuoren kirkossa.
Timo Pekka Kaskinen, Hannele Filppula, Hanna Varis ja lauluryhmä.

Mieskuoro Helsingin Lauluveljet

Lauluyhtye Aikamiehet

Tapani Kansa

Diakoniatyön vastaanotot

Roihuvuoren kirkon diakoniatoimistosta voit varata tapaamisajan ma klo 10–11 soittamalla p. 2340 5758 tai käymällä ti klo 9–10. (27.-28.12. ei päivystystä)
Laajasalon kirkolla ma klo 9–11 ja to 9–10 klo p. 2340 5768. (2.12., 27.12 ja 30.12. ei päivystystä).
Päihdetyön vastaanotto Roihuvuoren diakoniatoimistossa keskiviikko 1.12. ja 8.12. klo 14.30–16. p. 23405778, muina aikoina sopimuksen mukaan.

Johanna Luoma

Kompassi

Mihin suunnistaa?

Joulun valmistelu

Valmiit jouluherkut ja lämpöiset lahjat löytyvät vaivattomasti joulumyyjäisistä, jossa on leppoinen tunnelma.
La 27.11. klo 11–14 **Lähetysmyyjäiset** Laajasalon kirkolla. Käsitöitä, arpoja, leivonnaisia, onnenpyörä, kirjakirppis, hirvikeittoa, pannukakkua ja kahvio.
La 4.12. klo 11–14 Laajasalon **Marttojen myyjäiset** Laajasalon kirkolla.
La 11.12. klo 10–13 **Marttojen myyjäiset** Roihuvuoren kirkolla
La 11.12. klo 9–14 **Partiolaisten myyjäiset** Laajasalon kirkon aulassa.

Itsenäisyyspäivän vietto

6.12. Klo 13.30 **Itsenäisyyspäivän juhla** Laajasalon kirkossa. Mukana pastori Arja Vaulas ja kanttori Päivi Niva-Vilkko.
Järjestäjinä Laajasalo-Degeröseura ja Roihuvuoren seurakunta.

Kahvilassa joulukiire hellittää

Roihutupakahviossa tiistaisin ja torstaisin klo 12–14 Roihuvuoren kirkon aulassa ja Laajasalon aulakahviossa ma–pe klo 10–14.
Kahvioiden joulutaut: Roihutupakahvio 17.12.–10.1. ja Aulakahvio 23.12.–2.1.2011

Mitä jouluna todella tapahtui?

Laajasalon kirkossa pidettävässä **Raamatun käyttöohje** luennolla pohditaan jouluun liittyviä kysymyksiä torstaina 2.12. klo 18. Luennoimassa professori Lauri Thuren, Illan isäntänä kappalainen Kari Laaksonen ja vieraana vapaa toimittaja Kai Ruotimo. Musiikista vastaa Tommi Varis ja lauluryhmä.

Hannu Heppel/Fiskars Oy Abp

Virittäydy joulumielelle

ja lähde seurakuntaretkelle jouluiseen Fiskarsiin torstaina 9.12. Lähdemme torstaina 9.12 Laajasalon kirkolta klo 10 ja palaamme n.klo 17.30. Fiskarsin ruukkialueen esittely alkaa oppaan kanssa klo 11.30. Matkan hintaan sisältyvä lounas nautitaan n. klo 13 Ravintola Kuparipajan noutopöydästä. Idyllisessä Fiskarsissa voi omatoimisesti tutustua työpajoihin ja tehdä ostoksia klo 14–16.
Ilmoittautumiset: 3.12. mennessä ritva.pykalaniemi@kolumbus.fi tai puh:050 5468804. Matkan hinta: 30 € sisältää matkan, opastuksen Fiskarsissa ja lounaan. Tiedustelut: Jukka Annala 050 62022 tai Juha-Matti Terämä 045 1306 324. Mukaan pääsee 40 ensiksi ilmoittautunutta.

Yhteiseen joulun viettoon

Ti 14.12. Klo 18 **Seurakunnan joulujuhla** Laajasalon kirkossa. Tarjolla jouluista ohjelmaa koko perheelle, joulupuuroa ja kahvit. Myös joulupukki vierailee juhlassa. Mukana Laajasalon alueen työntekijöitä ja kirkkokuoro Chorus Marinus
Ke 15.12. Klo 13 **Koko seurakunnan joulujuhla** Roihuvuoren kirkossa. Mukana Porolahden musiikkiluokka, tiernapojat ja laulamassa tangoprinsessa Susanna Gärdström. Mukavaa jouluista yhdessäolaa ja yhteislaulua. Tarjolla joulupuuroa ja kahvit.
Ti 21.12. Klo 12–15 **Päihdeongelmaisten joulunvietto** Laajarannassa. Ilmoittautumiset Anna-Liisa Kangas p. 09 2340 5778.

Petri Laaksonen ja Könsikkäät

Esko Kallio

Hämmäläisen Osakunnan Laulajat

Rakastatko vielä – näytelmä parisuhteen haasteista, karikoista ja mahdollisuuksista

Näytelmän päähenkilöinä ovat Liisa ja Pentti, keski-ikäinen pariskunta, joka 25-vuotishääpäivämatkallaan palaa vihkikirkkoonsa. Kirkossa nousee mieleen muistoja ja yksityiskohtia hääpäivän tapahtumista. Samalla parisuhteen ongelmat alkavat kohota pintaan.

Pentti on ollut sidoksissa voimakkaaseen äitiinsä, joka vielä josin dementoituneena pitää Penttiä otteessaan. Pariskunnan ainoa poika, Juuso, on koulukiusattu. Juuso on turvautunut yhä enemmän äitiinsä ja etääntynyt isästään. Parisuhteen kirjoittamattomana mottona on ollut "pidetään mölyt mahassa". Oppi on siirtynyt myös Juusolle. Vähitellen Liisakin on todenut puhumisen tarpeettomaksi.

25-hääpäivään tultaessa parisuhde on ajautunut yhä ilottomammaksi. Pentti on nuuka. Vain järkevät ostokset ovat perheessä sallittuja. Liisa kantaa huolta pojastaan, omista vanhemmistaan ja anopistaankin.

Vihkikirkossa Liisa ja Pentti

Heimo Haventien

aloittavat keskustelun parisuhteen palikoista. Lause: Mikset sä koskaan sanonut? kuullaan molempien suusta. Kun vaiettuja asioita sanotaan ääneen, se tekee kipeää, mutta samalla puhdistaa.

Rakastatko vielä – näytelmä Roihuvuoren kirkossa su 23.1. klo 16. Rooleissa Eija Vilpas ja Jarmo Mäkinen. Käsikirjoitus: Anna-Mari Kaskinen. Vapaa pääsy.

Seija Taivainen opettaa itsetuntemusta ja ilon löytämistä

Kouluttaja Seija Taivaisen mukaan itsetuntemus on siitä jännä juttu, että siinä riittää haastetta läpi elämän.

Roihuvuoren seurakunnassa Laajasalon kirkolla opetellaan itsetuntemusta maaliskuun 13. päivänä. Kouluttaja Seija Taivaisen mukaan itsetuntemus vaikuttaa kaikkien elämässä. Se auttaa muun muassa valitsemaan itselle sopivia haasteita sekä vapaa-aikana että työssä.

Pitkään Kansan Raamattuseurassa työskennellyt Seija Taivainen löytää monta perustetta sille, miksi naisten kannattaa tulla mukaan tutkimaan itseään. Hän uskoo itsetuntemuksen tuovan hyvinvointia ja laatua elämään. Itsensä tunteminen on yleensäkin Luojan ihmisen luoman kauniin ytimen tuntemista.

– Kun löydän omia vahvuuksiani, itsetuntoni vahvistuu. Kun uskallan ottaa askeleita eteenpäin, näen, että luottamus elämän kantaviin voimiin kasvaa. Opin myös, että heikkoudet eivät ole hävettäviä, vaan niiden kautta elämäni avautuu uusia mahdollisuuksia. Kun sei-

son omilla jaloillani itseni puolella, alan myös nauttia elämästäni, uskallan ottaa riskejä ja edetä omimalla tavallani välittämättä siitä, että toiset elävät eri tavoilla. Itsetuntemus tuo elämään yleensäkin rauhaa ja tasapainoa", Taivainen luettelee.

Itsetuntemus auttaa hyväksymään itsensä

Taivaisen mukaan itsetuntemuksen lisääntymisen positiivisena puolena on myös se, että itsetuntemus auttaa paitsi hyväksymään itsensä, myös huolehtimaan omasta itsestään.

Itsetuntemuksen kautta ihmisellä on mahdollisuus oppia arvostamaan itseään uudella tavalla.

– Aika monet kristitytkin ovat itsensä vähättelyn mestareita. Kaikki työvälineet ovat mielestäni tarpeellisia, jotta oppisimme arvostamaan Luojamme työtä meissä. Hän ei luo roskaa tai mitätöntä, uskoo Taivainen.

– Itsekin olen käynyt kovan koulun tässä asiassa. Vaikka olin uskossa rippikoulusta lähtien, en osannut arvostaa itseäni. Hirveä syyllisyys painoi, kun tiesin Raamatun totuudet, mutta siltikään en hyväksynyt itseäni. Itsetuntemuksen kautta

olen vihdoinkin voinut lakata vähättelemästä itseäni, hän jatkaa.

Opi iloitsemaan itsestäsi

Taivainen uskoo, että paremman itsetuntemuksen myötä ihminen voi kasvaa eroon hylkäämisen pelon synnyttämästä miellyttämisestä. Samalla voi oppia kuulemaan toisen ihmisen totuuden ja hyväksyä sen luopumatta omasta totuudestaan. Erilaisuus ei ole enää uhkaavaa, vaan rikkautta. Niin minua kuin muitakin, erilaisia, tarvitaan.

– Olen siis helpompi lähimmäinen, kun itsetuntemuksen lisääntyessä hyväksyn itseni sellaisena kuin olen. En myöskään enää velo muilta elämäni onnea. Tiedän, ettei toinen ihminen voi tehdä minua onnelliseksi", Taivainen kertoo.

– Hyvästä itsetuntemuksesta seuraa myös paremmat vuorovaikutustaidot. Itsensä tuntemalla oppii ottamaan huomioon erilaisten ihmisten tapoja kommunikoida ja vastata elämän haasteisiin. Samalla ymmärtää, että toiselle pitää antaa tilaa, hän jatkaa.

Ihanien naisten iloinen itsetuntemuspäivä 12.3.2011 klo 10–16 Laajasalon kirkolla. Ruokamaksu 5 euroa.

*Lumisateesta se alkoi – joulun odotus.
Oli satanut vettä ja räntää monta päivää.
Sitten alkoi tuiskuttaa.
Lunta satoi taivaan täydeltä.
Pakkasten jäädessä lumi pysyi.
Valaisi päivän, valaisi tienoon.
Puhuri puhalsi pumpulikinoksia.
Lumikiteet kimaltelivat tuhansin tähtilampuin.
Puut saivat uuden muodon, oksilleen tykkiveistokset,
lumienkelit, tontut kuuralakkiset.
Maan yllä armelias lumenvaippa
– Saa joulu tulla
Jeesuksen syntymäjuhla.*

Sanelma

Yhteisvastuutapahtuma Euron -päivä tarjoaa puuhaa lapsille ja perheille helmikuussa. Euron -päivä Laajasalon kirkon pihassa ja sisätiloissa la 12.2. klo 11–15.

JOULUVUON PETTYNEEN PARAS LAHJA:
YLLÄTYS JA TURHA PETTYMYS

ONNITALO

Palvelutalomme Tammisalossa tarjoaa ikäihmisille monipuolisia ja laadukkaita palveluja sekä turvallista ja viihtyisää asumista. Kysy myös lyhytaikaisia paikkoja.

Tule tutustumaan taloon!

Tiedustelut puh. (09) 787 284

www.onnitalo.fi onnitalo@dlc.fi

ASIAANTUNTEVAA ASUNTOKAUPPAA

Olen asuntokaupan ammattilainen ja syntyperäinen **itähelsinkiläinen**. Työskentelin aiemmin alueella pankkisiidonaisessa välitysketjussa. Nyt palvelen **itsenäisenä yrittäjänä** maailman johtavassa kiinteistönvälitysketjussa.

**TEHOKAS MYYNTI
OIKEA HINTATASO
TYTYVÄISET ASIAKKAAT**

Anira Larmala

040 777 8774

anira.larmala@remax.fi

Suomen Asuntopalvelut Oy LKV
Mannerheimintie 27, 00250 Helsinki
Välityspalkkio 4,4 % sisältäen alv 23% sekä
Viktor Ekin muuton, sopimukset ennen 31.12.2010

Peltomiehen rukous

– maanviljelijän mietteitä Roihuvuoren kirkossa

Peltomiehen rukous -konsertti sunnuntaina 20. maaliskuuta Roihuvuoren kirkossa. Peltomiehen rukous on yhden miehen, maanviljelijän, mietteitä tyhjässä kirkossa työpäivän jälkeen. Muistossa peltomies kohtaa menneisyytensä, lapsuutensa ja myös raskaan esi-isäänsä koskeneen tiedon. Hiljaisuudessa hänelle selviää oma tarpeellisuutensa: on tarpeellista olla peltomies, kyntää ja kylvää, niittää ja korjata. Uudistunein mielin hän puhkeaa ylistysvirteen, johon kirkkokansa yhtyy.

Peltomiehen rukous 20. 3. klo 15 Roihuvuoren kirkossa.

Jorma Panulan sävellys, peltomiehenä Jaakko Hietikko, sanoitus Pekka Santala. Kuoro Veräjapellon Laulu.

Jousikvartetti: Marja Puusari, viulu, Mirka Malmi, viulu, Riikka Merioja, alttoviulu, Miika Uuksulainen, sello. Joht. Klaus Rautawara. Konsertti äänitetään. Teoksen johtaa Jorma Panula. Vapaa pääsy. Ohjelmamaksu.

ASIANAJOTOIMISTO
MARITTA HEISKANEN
Itäkeskuksen kauppakeskus
• Perhe- ja perintöasiat sekä rikosasiat
Asianajaja Maritta Heiskanen
p. 050 556 8040
Lakimies Mia Salo
p. 040 960 8308
www.marittaheiskanen.fi

Laajasalossa
Klassista
osa- ja kokovartalo-
HIERONTAA
(mieshieroja)

Hyvä työ edullinen hinta.
Marunakuja 4 B, Laajasalo
Ajanvaraus 050 559 3640

Parturi-Kampaamo
Palvelupiste Rudolf

* * * * *

Rudolfintie 17-19 B
00870 Helsinki
Puh. 684 8191

* Hiusten leikkaus 15e *
* Tervetuloa tutustumaan!

Ilmoitusmarkkinointi

Jaana Mehtälä
020 754 2309
040 509 4962

jaana.mehtala@kotimaa.fi

 KOTIMAA-YHTIÖT

Uudenmaan parhaat
rinneprofiilit. Tuoli-
hissi, alle 7v kypärä-
pääst ilmaiseksi.

Loistava laskettelukeskus
70 km Helsingistä

- 250 vaunupaikkaa
- WC, suihkut, tiski-
paikka, ajokaivo.
- Sauna ja avanto
- Kaasumyynti

Tällä ilmoituksella uudelle
kausipaikkalaiselle 25% alennus!
Normaalihinta 460€ talvikaudelle 2010-11

Varaa siirtolapuutarhapalasta omalle
vaunulle tai jalasmökille ensi kevät-
kaudeksi. Aidattu alue. Vesi ja sähkö.

www.alhovuori.fi info@alhovuori.fi 0400 472 930

Eeva-Liisa Moilanen
varatuomari
kiinteistönvälittäjä (LKV)

LAKI- JA ASUNTOASIAT
Testamentit, perunkirjoitukset, perinnönjaot
HUONEISTOJEN, KIINTEISTÖJEN
MYynti JA VUOKRAUS
Välityspalkkiotarjous 2,5 % sis. alv.
Laki ja Kiinteistö Moilanen Oy LKV
Hämeentie 23, Helsinki
p. (09) 773 2600, 0500 313 838.

Leikkaa talteen

Laajasalon
apteekki DEGERÖ
APOTEK
Puh. 09 686 00 30 / 09 686 00 321 Fax: 09 686 00 322

HYVÄÄ JOULUA!

Yliskyläntie 3
00840 HELSINKI

Arkisin: 09-19 (18)
Lauantaisin: 09-15 (14)

Kaikkaa maan ja taivaan väliltä.

17,90

Anna-Mari Kaskinen
Joulun lahja
Sanoja hyvän
tahdon aikaan
Runot tavoittavat
kauniisti joulun hengen.
Kirjan tuotosta 10% ohjautuu
Yhteisvastuukeräykseen.

 KIRJAPAJA

24,10

Anna-Mari Kaskinen,
Matti Pikkujämsä (kuvitus)
Kummin paluu
Mitä kaikkea voidaan tapahtua,
kun kummitäti ilmestyy ovelle?
Hauska ja oivaltava kirja lapsen
ja aikuisen ystäväydestä.

 KIRJAPAJA

18,30
(norm. 21,50€)

Petri Laaksonen
Syvä hiljaisuus cd
Anna-Mari Kaskisen
sanoittamia hengellisiä
lauluja levollisina tulkintoina.

24,70
(norm. 28,70€)

Vuoden
kristillinen kirja
Juha Pihkala,
Esko Valtaoja
Tiedän uskovani,
uskon tietäväni -
keskustelukirjeitä
Kahden terävän
ajattelijan sanallinen
kampailu uskon
ja tiedon välisestä
suhteesta.

Minerva

10,70
/ pkt

Kirkon Ulkomaanavun
joulukortit Sambiasta
Sambialaisen taiteilija
Paul Chongon joulukortit.
Kortteja 10 kpl/pkt

kotimaakauppa.fi

KAIKKEA MAAN JA TAIVAAN VÄLILTÄ.

Minun kirkkoni

Tammisalossa asuva Pauliina Pölönen opiskelee sellonsoittoa Sibelius-akatemiassa. Hän toivoo kirkolta tilaa rukoukselle ja luovuudelle.

Mitkä kirkkorakennukset ovat sinulle tärkeitä?

Pyhäntunturin kupeessa sijaitsevan Kairosmajan tunturikeskuksen Revontulikappeli on varmasti kirkkorakennuksista minulle tärkein. Hirsistä ja kelohongasta rakennettu lämmintunnelmainen kirkko on tarjonnut konkreettista tuntua iki-aikaisuudesta ja pyhyydestä, joka on samalla lähellä olevaa rakkautta. Alttaritauluna on luonto – mikä sen täydellisempi kuva Luojamme ihmeellisyydestä. Kelohonkaisen alttarin kaiteella olen monet itkut itkenyt ja saanut lähteä taakoista vapaana.

Mitä sinulle merkitsee pyhä paikka?

”Jos he olisivat hiljaa, kivetkin huutaisivat.” Alppien rinteillä olen ymmärtänyt, mitä Jeesus tällä lauseella tarkoitti. Kun ihmisen rakentaman sijaan annetaan tilaa sille, mitä Luoja on luonut, Jumalan pyhyys on äkkiä kaikkialla nähtävissä ja kuultavissa. Mikä tahansa paikka, jossa ihminen suostuu olemaan ihminen ja antamaan Jumalalle tilan olla todella Jumala, tulee nopeasti pyhäksi paikaksi. Pyhydessä on kyse Jumalan läsnäolosta. Hänen läsnäolonsa voi kuulla ja nähdä, kun hiljenty kuuntelemaan ja katselemaan.

Millainen olisi unelmiesi kirkko?
Unelmieni kirkko on Jeesukseen, toisiinsa ja lähimmäisiinsä sitou-

tunut yhteisö. Se tunnetaan suoraselekäisestä ylösnousseen Vapahtajan seuraamisesta ja evankeliumin todeksi elämisestä tässä ajassa ja tässä yhteiskunnassa.

Miten haluaisit uudistaa messua?

Alkuseurakunnassa Jeesuksen ystävät, joita myöhemmin alettiin kutsua kristityiksi, kokoontuivat viettämään aikaa yhdessä ja rukoulemaan sekä aterioimaan. Elävään juutalaiseen kulttuuriin kuului jo silloin aina yhteen tullessa laulua, tanssia ja ilonpitoa. Parin tuhannen vuoden kehityksen tuloksena yhteinen juhlamme, messu, näyttää kovin erilaiselta. Haluaisin löytää alkuseurakunnan mallin mukaisia tapoja kokoontua yhteen ja keskittyä olennaiseen. Messun läpi historian tapahtuneen ”uudistamisen” seuraukset voimme nähdä nykyään maamme kirkkoissa sunnuntaiaamuisin – ehkä olisi aika ”vanhentaa”?

Miten nuoret ja nuoret aikuiset saataisiin paremmin mukaan jumalanpalveluselämään?

Mielestäni ratkaisu olisi yhteisöllisyyden lisääminen ja ihmisten henkilökohtainen sitouttaminen. Tarcoitus on tehdä yhdessä, ei seurata kun toiset tekevät! Ruumiin tulee olla jäsentensä näköinen. Nuorten aikuisten elämässä olennaisten asioiden tulisi näkyä jumalanpalveluksessa, mieluiten heidän itsensä

tekeminä. Minut ainakin saa mukaan, kun innostuu käyttämään musiikillisia ja taiteellisia keinoja Raamatun eläväksi tekemiseen.

Mitä haluaisit tehdä oman kotiseurakuntasi hyväksi?

Rukous on tietysti keinoista tehokain. Sen lisäksi sydämelläni on luoda naapureihin sekä alueen ihmisiin merkityksellisempiä kontakteja, rohkaista yhteyteen ja yhteisöllisyyteen ja elää itse enemmän alkuseurakunnan mallin mukaisesti.

Mitä adventti ja joulun aika sinulle merkitsevät?

Se merkitsee hiljentymistä Olenaisen äärelle. Se merkitsee keskittymistä odottamiseen, ei pelkää joulunodotukseen vaan siihen odottamiseen, joka on uskomme syvin toivo. Olemme samassa tilanteessa kuin Israelin kansa ennen Jeesuksen syntymää: lupauksiin luottamisen varassa. Jumala oli luvannut Messiaan, Vapahtajan, joka lunastaa ihmiset synneistään ja avaa pääsyn iankaikkiseen elämään. Häntä israelilaiset odottivat vuosisatoja. Tänä päivänä meillä on Jeesuksen lupaus tulla hakemaan meidät perille, kotiin, jossa ei ole kuolemaa, kipua, murhetta, tuskaa eikä vaivaa. Tänä päivänä meillä on toivo – aivan kuten Israelin kansalla oli aikoinaan. Voimme luottaa siihen, että hän tulee.

Marko Anttila

Pyhydessä on kyse Jumalan läsnäolosta. Hänen läsnäolonsa voi kuulla, kun hiljenty kuuntelemaan ja katselemaan.

Mitä musiikkia aiot kuunnella tänä jouluna?

Vietän joulun sulhaseni perheen parissa Saksassa, joten veikkaanpa, että heidän radiostaan kaikuvienv klassisten jouluoratorioiden

parissa tulee tämä joulu iloisesti vietettyä.

Kysymykset esitti Anna-Mari Kaskinen

Miten Sinä haluaisit kehittää kotiseurakuntaasi? Missä toiminnassa haluaisit olla mukana?
Esitä mielipiteesi: roihuvuori.srk@evl.fi, p. 09 2340 5702. Otamme Sinuun yhteyttä.

Miksei kirkko kysy?

AJAN HENKI ON nyt instituutioita vastaan. Nuoret, yksilökulttuurissa kasvaneet ihmiset sitoutuvat yhä löyhemmin puolueisiin, järjestöihin ja kirkkoon. Suomen evankelis-luterilainen kirkko näyttää sopeutu-

van muutokseen kankeasti, viiveellä ja vasta ulkoisen pakon edessä. Kirkon sisällä sen toimintatapa – muutoshitausta – nähdään vahvuutena: radikaalit virtaukset eivät äkisti käännä kirkkolaivaa.

Seppo Peltanil

Ymmärrän kirkon perinteestä kumpuavan muutoshitauden, mutta minua surettää etteivät ”tavalliset” seurakuntalaiset saa kosketusta kirkkoon. Suhde etäänny, vuorovaikutus katkeaa ja kirkon mielikuvaongelma paisuu. Tavallisilla seurakuntalaisilla tarkoitan passiivisia jäseniä, joita kotiseurakunnassammekin on tuhansia. Kirkon kynnys on heille korkea.

Miksei kirkko kysy suoraan meiltä jäseniltä: Mitkä ovat Sinun toiveesi, tarpeesi ja mieltymyksesi? Anna meille tietoja itsestäsi, haluamme palvella Sinua entistä paremmin. Seurakuntalaiset ovat kuluttajina totuneet tällaiseen vuoropuheluun palveluyritysten kanssa. Keskusteleva kuluttaja on bongattu Suomessa jo parikymmentä vuotta sitten. Palveluyritys haluaa tuntea hänet yksilönä. Myös kirkko on palveluyhteisö. Miksei se kysy, vaan luu-

lee tietävänsä.

Vuoropuhelun ansiosta kirkon jäsentuntemus lisääntyi ja se voisi opetella etsimään, kutsumaan ja palvelemaan ihmisiä heidän itse ilmaisemiansa tarpeiden ja toiveiden sekä odotusten mukaan. Tämän prosessin oppiminen ei kävisi kirkossa käden käänteessä. Mutta siihen tulisi ryhtyä, sillä instituutioiden ja ihmisten välinen vuoropuhelu on tullut meille jäädäkseen. Aika on kypsä, onko kirkko?

Voisiko Roihuvuoren seurakunta olla ensimmäisiä moderniin vuoropuheluun lähteviä kaupunkiseurakuntia Suomessa? Arvelen alueellamme asuvan paljon osaavia ihmisiä, joilla on uinuva halu kirkon vapaaehtoistyöhön. Halu tehdä hyvää itselle ja/tai muille, jos viestintä herättää kiinnostuksen, ja jos vastataan kysymykseen: mitä siinä on minulle? Tai aina-

kin heillä heräisi uteliaisuus piiptaata kirkossa vuoropuhelun aikana.

Evankelis-luterilaisen kirkon missioon kuuluu kutsu Jumalan yhteyteen sekä välittäminen lähimmäisistä ja luomakunnasta. Missio avaa runsaasti motivoivia tehtäviä meille maallikoillekin. Kaikista ei tule vapaaehtoistyöntekijöitä, mutta jo se että kirkko on kiinnostunut jäsenestään ja haluaa käydä vuoropuhelua hänen kanssaan, maldattaa kirkon kynnystä.

Veikko Nurminen/ Fototipa

Pertti Araviita